

دعوت یمانی

در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی

به قلم

ماجد زیدی

مترجم

گروه مترجمان انتشارات انصار امام مهدی (عج)

نام کتاب	دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی
نام کتاب اصلی	الدعوة الیمانیة فی وصایا الأنبیاء والكتب السماویة
نویسنده	ماجد زیدی
مترجم	گروه مترجمان انتشارات انصار امام مهدی (علیه السلام)
نوبت انتشار	اول
تاریخ انتشار	۱۴۰۳
تاریخ انتشار کتاب اصلی	۱۴۳۳ق/ ۲۰۱۲م
کد کتاب	۱۷۲
ویرایش ترجمه	اول

جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص دعوت مبارک سید **احمد الحسن** (علیه السلام)

به تارنماهای زیر مراجعه نمایید.

www.almahdyoon.co

www.almahdyoon.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

تقدیم	۶
پیشگفتار	۷
امت واحده (یکپارچه)	۹
علامت‌ها و نشانه‌های قیامت صغرا	۱۵
(آن گونه که عهد جدید و قدیم تدوین نموده‌اند)	۱۵
علامت‌ها و نشانه‌های قیامت صغرا	۲۳
(آن گونه که قرآن کریم و روایات آل محمد بیان می‌کنند)	۲۳
تسلّی‌دهنده فرستاده‌شده توسط عیسی (علیه السلام)، همان مسیح منتظر است	۳۰
رهبر جهانی ذخیره‌شده برای قیامت صغرا کیست؟	۳۳
تسلّی‌دهنده از مشرق، عراق و به‌خصوص از اهالی بصره است	۳۹
تسلّی‌دهنده، وصی است و نبی نیست	۴۳
نام تسلّی‌دهنده، احمد و عبدالله و در کتاب مقدس به قائم و یمانی و شیر، ملقب است	۴۹
امام مهدی محمد بن الحسن (علیه السلام) و فرستاده‌اش مهدی اول احمدالحسن (علیه السلام) در بشارت‌های آسمان	۵۵
تسلّی‌دهنده با وصیت‌های انبیا و علم شناخته می‌شود	۵۸
پرسش: مضمون دعوت شما و اهدافش چیست؟	۶۰
پرسش: چگونه عیسی (علیه السلام) پشت سر غیر پیامبر نماز می‌خواند؟!	۶۱
پرسش: چطور امام شما به شما نیاموخته من چه کسی هستم و تحصیلاتم چقدر است؟!	۶۳
پرسش: آیا ممکن است بر شما نیرویی مسلط شده باشد؟	۶۴
پرسش: آیا زمان مرگتان را می‌دانید؟	۶۵
پرسش: ویژگی‌هایی که شما را شایسته این مهم نموده، کدام است؟	۶۵
تسلّی‌دهنده، کسی است که درهای آسمان و ملکوت را می‌گشاید	۶۷
دشمنان تسلّی‌دهنده در آخرالزمان چه کسانی هستند؟	۷۳
سِرّ بزرگ	۷۹
مسیح دجال همان دجال اکبر است	۹۱
معنای دجل و دجال	۹۵
سخن پایانی	۱۰۳

تقديم

به انصار شهيد امام مهدي (عليه السلام)...

به کسانی که با خون پاک خود گواهی دادند هیچ معبودی جز خدای یکتا نیست...

به آن امت میانه حقیقی و راستین...

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾

(و این چنین شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردمان گواه باشید و تا رسول [پیامبر] بر شما گواه باشد).

با امید دستیابی به شفاعت شما در روز قیامت.

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار

بارالها، سلام و صلوات تامّ خود را بر محمد و آل محمد، امامان و مهدیون علیهم السلام ارزانی فرما!

حق تعالی می فرماید: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى * سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى * وَ يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى * الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى * ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَى * قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى * بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقَى * إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى * صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى﴾^۱ (پس یادآوری کن [پند بده]، اگر یادآوری [پند] سودمند افتد * آن که می ترسد به یاد خواهد آورد [پند خواهد گرفت] * و نگویند بخت ترین از آن دوری می گزیند * همان کس که به آتش بزرگ درافتد * سپس در آنجا نه بمیرد و نه زنده باشد * هرآینه رستگار شد هر آن کس که خود را پاک گرداند * و نام پروردگارش را یاد کرد، پس نماز گزارد * اما شما زندگی این دنیا را برمی گزینید * و حال آنکه آخرت بهتر و پاینده تر است * قطعاً این [سخن] در صحیفه های نخستین هست * صحیفه های ابراهیم و موسی).

همان طور که فرستاده خدا حضرت محمد صلی الله علیه و آله و امام علی علیه السلام در کتاب های آسمانی نخستین و بشارت های آسمان بر زبان انبیا، فرستادگان و اولیا علیهم السلام یاد شده اند، قائم آل محمد و مهدی آنها علیهم السلام نیز این چنین است. ایشان همان بشارتی است که خداوند، همه رسالت های الهی را به خاطرش مبعوث فرمود؛ چراکه او حاکم در روز دین و برپاکننده عدلی است که ارکان دولت عدل الهی را استوار می کند؛ همان دولتی که انتظار آمدنش وجود دارد و در آن، حاکم

از سوی خدا منصوب و قانون نیز از سوی خداوند تشریع می شود.

این حکومت نتیجه خون انبیا و اوصیای فرستاده شده است. برپاکننده و گشاینده اسرار آن، دست خدا، شمشیر بُران و سنگ کوبنده اش - **احمد الحسن (علیه السلام)** - به سوی شما آمده است؛ کسی که در انجیل به «مُعْزَى: تسلی دهنده» و در روایات آل محمد (علیهم السلام) به یمانی و از نظر اهل سنت، همان مهدی است که در آخرالزمان متولد می شود. کسی که او را بپذیرد، با پذیرفتن حق، رستگار و سعادتمند و کسی که او را نپذیرد، گمراه و هلاک گردد. ﴿اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾^۱ (روز حساب مردم نزدیک شد و آنان همچنان در غفلت روی گردان اند). خدا رحمتتان کند! بیدار شوید!

امت واحده (یکپارچه)

خداوند، انبیا و فرستادگان را به عنوان بشارت‌دهنده و اندازدهنده فرستاد تا عدالت را بین مردم برپا کنند، به عدالت فرمان دهند و رحمت و شریعت و آموزه‌های خداوند سبحان و متعال را بین مردم منتشر نمایند و از آنجا که پروردگار یکی است، دستورش به فرستادگانش نیز یکی خواهد بود.

- داوود در مجمع حاضرین فرمود: (۱۸) ای یهوه خدای پدران ما ابراهیم و اسحاق و اسرائیل این نیت و فکر را همیشه در دل قومت نگاه دار و دل‌های ایشان را به سوی خود ثابت گردان. ۱۹ و به پسر من سلیمان دل کامل عطا فرما تا او امر و شهادت و فرایض تو را نگاه دارد، و جمیع این کارها را به عمل آورد و هیکل را که من برای آن تدارک دیدم بنا نماید؛^۱ و دستور ابراهیم و اسحاق و یعقوب، همان دستور داوود و سلیمان و موسی است.

- (۴۵) و چون موسی از مخاطب قرار دادن همه اسرائیل با تمامی این سخنان فارغ شد ۴۶ بدیشان گفت: «همه سخنانی را که من امروز با آنها به شما هشدار می‌دهم، در دل جای دهید، تا بتوانید به فرزندانان نیز فرمان دهید که کلمات این تورات را به دقت به جای آورند.^۲ و عیسی آمد تا کامل کننده آنچه این بزرگان (علیه السلام) به آن فرمان داده‌اند باشد؛ که همان توحید خداوند سبحان و گردن نهادن به اوامر اوست.

- عیسی (علیه السلام) می‌فرماید: (۱۷) گمان مبرید که آمده‌ام تا شریعت [تورات یا صحف] پیامبران

۱. اول تواریخ: اصحاح ۲۹.

۲. عهد قدیم: تثنیه: ۳۲.

را نسخ سازم؛ نیامده‌ام تا نسخ نمایم بلکه تا تمام کنم. ۱۸ زیرا هرآینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. ۱۹ پس هرکس یکی از این احکام کوچک‌ترین را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان‌ها کمترین شمرده شود؛ اما هرکس به عمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان‌ها بزرگ خوانده خواهد شد).^۱

- وصیت‌کننده حقیقی برای پیاده کردن شریعت، خداوند سبحان و متعال است و آنچه ابراهیم، اسحاق، یعقوب، داوود، سلیمان، موسی و عیسی (علیهم‌السلام) به آن وصیت شدند دقیقاً همان است که خاتم پیامبران محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله) به آن وصیت شده است.

حق تعالی می‌فرماید: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَ الَّذِي أُوحِيناَ إِلَيْكَ وَ مَا وَصَّيناَ بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ عِيسَى أَنْ أَقِمْوا الدِّينَ وَ لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ نَدْوُهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾^۲ (آیینی را برای شما تشریع کرد که به نوح توصیه کرده بود؛ و آنچه را بر تو وحی فرستادیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم این بود که دین را برپا دارید و در آن تفرقه ایجاد نکنید! و بر مشرکان گران است آنچه شما آنان را به‌سویش دعوت می‌کنید! خداوند هرکس را بخواهد برمی‌گزیند، و کسی را که به‌سوی او بازگردد هدایت می‌کند).

اما شریعت الهی در طی دوره‌ها پیاده و اجرا نشد و انبیای خداوند، یا مصلوب و به قتل رسیدند یا زندانی و رانده شدند. خداوند وعده داده و وعده‌اش حق است که دینش را بر همهٔ ادیان پیروز گرداند؛ هرچند مشرکین را خوش نیاید.

دین موسی، عیسی و دین ابراهیم (علیهم‌السلام) و دین محمد، علی، حسن و حسین (علیهم‌السلام) این است که تنها خداوندی را که هیچ شریکی ندارد بپرستیم و به تمامی کتاب‌های آسمانی نازل شده

۱. متی: اصحاح ۵.

۲. شوری: ۱۳.

ایمان آوریم.

اینکه یکدیگر را دوست بداریم و در دین، برادر باشیم. اینکه در راه خدا دوست و در راه خدا دشمن بداریم و مهم‌ترین مؤلفه در شریعت را که همان عدالت و رحمت است، پیاده و اجرا کنیم و اینکه سلامتی و صلح و فرمان‌برداری این زمین را فرا بگیرد.

و اکنون، این روزی که خداوند وعده‌اش را داده است فرارسید؛ روز قیامت صغرا و قیام امام مهدی (عج)، آن مُصلح منتظر؛ روز بزرگ خدا، همان روز وعده داده‌شده؛ روزی که عیسی و ایلیا در آن به این زمین بازمی‌گردند؛ و این سه، همان کسانی هستند که پادشاهی صلح و سلامتی و فرمان‌برداری را در این زمین برپا می‌کنند.

پادشاهی صلح و سلامتی و فرمان‌برداری: (۱) و نهالی از تنه یسّی بیرون آمده، شاخه‌ای از ریشه‌هایش خواهد شکفت. ۲ و روح پروردگار بر او قرار خواهد گرفت، روح حکمت و فهم، روح مشورت و قدرت، روح معرفت و ترس از خداوند؛ ۳ و خوشی او در ترس خداوند خواهد بود و موافق رؤیت چشم خود داوری نخواهد کرد و بر وفق سمع گوش‌های خویش تنبیه نخواهد نمود. ۴ بلکه مسکینان را به عدالت داوری خواهد کرد و به‌جهت مظلومان زمین به راستی حکم خواهد نمود. و جهان را به عصای دهان خویش زده، شیران را به نفخه لب‌های خود خواهد کشت. ۵ و کمر بند کمرش عدالت خواهد بود و کمر بند میانش امانت. ۶ و گرگ با بره سکونت خواهد داشت و پلنگ با بزغاله خواهد خوابید و گوساله با شیر... ۹ و در تمامی کوه مقدّس من ضرر و فساد نخواهند کرد؛ زیرا که جهان از معرفت خداوند پر خواهد بود مثل آب‌هایی که دریا را می‌پوشاند. ۱۰ و در آن روز واقع خواهد شد که ریشه یسّی به‌عنوان پرچمی برای مردم برپا خواهد شد، امت‌ها آن را خواهند طلبید و استراحتگاه او پر جلال خواهد بود).^۱

بشارت‌های انجیل و تورات تصریح دارند بر اینکه عیسی پیش از بازگشت به زمین در قیامت صغرا فرستاده‌ای می‌فرستد که انجیل، وی را «مُعَرّی = تسلی‌دهنده» نامیده‌اند. همچنین قرآن و روایات اهل بیت (علیهم السلام) تصریح دارند بر اینکه امام مهدی (علیه السلام) پیش از ظهورش فرستاده‌ای به‌سوی همهٔ مردم می‌فرستد که روایات، وی را «یمانی» نامیده‌اند.

لازمهٔ حکمت الهی این است که پیش از عذاب، رسالتی الهی وجود داشته باشد. حق تعالی می‌فرماید: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾^۱ (و ما هیچ قومی را عذاب نمی‌کنیم تا آنگاه که برایشان فرستاده‌ای بفرستیم). این عذاب همان دود است، آن‌گونه که خداوند سبحان در کتاب قرآن وعده داده است: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ * فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ * يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ * رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ * أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ * ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ * إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ * يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ﴾^۲ (نه، بلکه آنها همچنان در شکی دل‌خوش‌اند * چشم‌انتظار روزی باش که آسمان دودی آشکارا بیاورد * و آن دود مردم را در خود فرو پوشد و این عذابی است دردآور * ای پروردگار ما، این عذاب را از ما دورگردان که ما ایمان آورده‌ایم * کجا پند می‌پذیرند؟ حال آنکه چون فرستاده‌ای روشن‌گر بر آنها مبعوث شد * سپس از او روی‌گردان شدند و گفتند: دیوانه‌ای است تعلیم‌یافته * عذاب را اندکی برمی‌داریم و شما باز به آیین خویش بازمی‌گردید * روزی آنها را به صولتی سخت فرو گیریم که ما انتقام گیرنده‌ایم؛ و پیشاپیش این عذاب، فرستاده‌ای است که به‌سوی مردم می‌آید و او همان مهدی اول و تسلی‌دهنده، احمد الحسن (علیه السلام) است.

در روایت ابوجارود از ابوجعفر (علیه السلام) دربارهٔ این سخن حق تعالی ﴿هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ (او همان توانایی است که از فراز سرتان عذابی بر شما گسیل دارد)،

۱. اسراء: ۱۵.

۲. دخان: ۹ تا ۱۶.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۱۳

آمده است که فرمود: «منظور دود و صیحه است.»^۱ این عذاب پیش از روز قیامت به دلیل ایمان مردم به این فرستاده و دعوت‌کننده به حق - احمد الحسن (علیه السلام) آشکار می‌گردد.

از ابوجعفر محمد بن علی (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «صاحب این امر غیبتی دارد که در برخی از این وادی‌هاست؛ و با دستش به منطقه ذی طوی اشاره کرد. تا آنکه پیش از خروجش آن مولا که با او بوده است می‌آید تا با برخی از اصحابش دیدار کند. می‌گوید: شما اینجا چند نفر هستید؟ می‌گویند: نزدیک به چهل نفر. می‌گوید: چگونه خواهید بود اگر صاحبان را ببینید؟ می‌گویند: به خدا سوگند اگر از ما بخواهد کوه‌ها را از جا بکنیم همراهش چنین خواهیم کرد؛ سپس فردای آن روز نزدشان می‌آید و می‌گوید: ده نفر از بزرگان و برگزیدگان را معرفی کنید. آنها چنین می‌کنند، و او آنها (بزرگان) را می‌برد تا صاحبشان را ملاقات کنند و شب بعد از آن آنها را بازمی‌گرداند...»^۲

این مولا همان فرستاده امام مهدی، احمد الحسن یمانی (علیه السلام) است؛ چراکه او به‌سوی صاحب شما دعوت می‌کند؛ یعنی به‌سوی امام مهدی (علیه السلام).

در روایت از امام باقر (علیه السلام) آمده است: «در میان پرچم‌ها پرچمی هدایت‌گتر از پرچم یمانی نیست؛ این [پرچم]، پرچم هدایت است، زیرا او به‌سوی صاحبان دعوت می‌کند. هنگامی که یمانی خروج کرد فروختن سلاح بر مردم و بر هر مسلمانی حرام می‌شود. هنگامی که یمانی خروج کرد به‌سوی او به پا خیز چراکه پرچم او پرچم هدایت است و روی‌گردانی از آن برای مسلمان، شایسته و جایز نیست و هر کس چنین کند از اهل آتش است؛ چراکه یمانی به حق فرامی‌خواند و به راه مستقیم دعوت می‌کند.»^۳

۱. تفسیر قمی: ج ۱، ص ۲۰۲.

۲. غیبت نعمانی: ص ۱۸۷.

۳. غیبت نعمانی: ص ۲۶۴.

و از آنجا که پروردگار این سه تن (امام مهدی، عیسی و ایلیا) یکی است و دینشان یکی و فرمان آنها نیز یکی است - که همان فرمان خداوند است - باید فرستاده‌شان نیز یکی باشد.

اکنون فرستاده آنها - آن تسلی‌دهنده آشکار شده و او همان مهدی اول **احمدالحسن** (علیه السلام) است و دعوت خویش را از انجیل، تورات، قرآن و روایات اهل بیت (علیهم السلام) با صدها دلیل و معجزه و خبرهای غیبی به اثبات رسانده و آنچه در این کتاب هست، قطره‌ای از دریا و اندکی از بسیار برای اثبات این دعوت حق یمانی است.

توجه: پیش از ورود به دلایل این دعوت مبارک، لازم است ثابت شود که این زمان، روز قیامت صغرا و بازگشت عیسی و ایلیا و امام مهدی (علیه السلام) در این زمین است و آنها پیش از بازگشت، فرستاده تسلی‌دهنده خود را به سوی همه مردم فرستاده‌اند.

علامت‌ها و نشانه‌های قیامت صغرا

(آن‌گونه که عهد جدید و قدیم تدوین نموده‌اند)

بشارت‌ها تصریح کرده‌اند همه نشانه‌های قیامت صغرا در مشرق و به‌خصوص در سرزمین عراق یا بابل - آن‌گونه که در کتاب مقدس بابل نامیده شده است - خواهد بود و تخریب بابل که در آن زمان پایتخت عراق بود یا همان بغداد امروز - چیزی جز نشانه‌ای روشن بر قیامت صغرا نیست.

(۲۲) و یهوه صبايوت (پروردگار سپاهیان) می‌گوید: من به ضد ایشان خواهم برخاست؛ و پروردگار می‌گوید: اسم و بقیه را و نسل و ذریت را از بابل منقطع خواهم ساخت. ۲۳ و آن را نصیب خاریشت‌ها و خالاب‌های آب خواهم گردانید و آن را با جاروب هلاکت خواهم رُفت. یهوه صبايوت چنین می‌گوید. ۲۴ یهوه صبايوت قسم خورده، می‌گوید: یقیناً همان‌طور که قصد نموده‌ام همچنان واقع خواهد شد و آنچه تدبیر نموده‌ام عملی خواهد گردید).^۱ و به‌راستی که قضای خداوند و سوگند او محقق شده و بغداد (بابل) به دست آمریکا تخریب شده است.

- (۱) بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که قدرتی عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد. ۲ و با صدایی بسیار بلند فریاد زده، گفت: منهدم شد، منهدم شد بابل بزرگ! و او مسکن دیوها و پناهگاه هر روح خبیث و سرپناه هر مرغ ناپاک و مکروه (منظور هواپیماهای جنگی آمریکایی است) گردیده است. ۳ زیرا که از خمر غضب‌آلود زنای او همه امت‌ها نوشیده‌اند و پادشاهان جهان با وی زنا کرده‌اند و تجار جهان از کثرت عیاشی او دولت‌مند گردیده‌اند. ۴ و صدایی دیگر از آسمان شنیدم که می‌گفت: ای قوم من از آنجا بیرون

آیید، مبادا در گناهانش شریک شده، بلاهایش به شما برسد. ۵ زیرا گناهانش تا به فلک رسیده و خدا ظلم‌هایش را به یاد آورده است. ۶ آنچه را که او داده است به خودش بازگردانید و به حسب کارهایش دوچندان به او جزا دهید و در پیاله‌ای که او آمیخته است برایش دوچندان بیامیزید. ۷ به اندازه‌ای که خویشتن را تمجید کرد و عیاشی نمود به همان اندازه عذاب و ماتم به او دهید، زیرا که در دل خود می‌گوید: من به مقام ملکه نشسته‌ام و بیوه نیستم و هرگز ماتم نخواهم دید. ۸ از همین رو بلایای او از مرگ و ماتم و قحطی در یک روز خواهد آمد و به آتش خواهد سوخت، زیرا که پروردگار -خدایی که بر او دآوری می‌کند- زورآور است. ۹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی نموده‌اند -چون دودِ سوختن او را بینند- گریه و ماتم خواهند کرد. ۱۰ و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: ای‌وای! ای‌وای! ای شهر عظیم! ای بابل! شهر محکم و استوار! زیرا که در یک ساعت عقوبت تو آمد. ۱۱ و تجار جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که از این پس کالاهایشان را کسی نخواهد خرید. ۱۲ کالاهایی از طلا و نقره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ابریشم و قرمز و عود قماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گران‌بها و مس و آهن و مرمر، ۱۳ و دارچین و ادویه و بخور خوشبو و مر و کندر و شراب و روغن و بهترین آرد و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و اراجه‌ها و اجساد و نفوس مردم. ۱۴ و حاصل شهوت نفس تو از وجودت رفت و هر چیزِ فربه و روشنی از تو نابود گردید و دیگر آنها را هرگز نخواهی یافت. ۱۵ و تاجرانِ این چیزها که از وی دولت‌مند شده‌اند -از ترس عذابی که او می‌کشد- دور ایستاده، گریان و ماتم‌کنان، ۱۶ خواهند گفت: وای، وای! ای شهر عظیم که به کتان و ارغوانی و قرمز ملبس بودی و به طلا و جواهر و مروارید مزین، ۱۷ زیرا که در یک ساعت، بی‌نیازی این‌چنین خراب شد؛ و هر ناخدا و کل جماعتی که بر کشتی‌ها هستند و کشتی‌بانان و هر که شغل دریا دارد دور ایستاده‌اند، ۱۸ چون دودِ سوختن آن را دیدند فریادکنان گفتند: کدام شهر است مثل این شهر بزرگ! ۱۹ و خاک بر سر خود ریخته، گریان و ماتم‌کنان فریاد برآورده، می‌گفتند: وای! وای بر آن شهر بزرگ که هر کس در دریا صاحب کشتی بود از نفایس او دولت‌مند گردید؛ که در یک ساعت ویران گشت. ۲۰ پس

ای آسمان و مقدسان و رسولان و انبیا، شادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او گرفته است. ۲۱ و یک فرشته قدرتمند، سنگی مانند سنگ آسیاب بزرگ را گرفته، به دریا انداخت و گفت: این چنین به یک صدمه شهر بابل منهدم خواهد گردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد. ۲۲ و صوت بربط‌زنان و آوازخوانان و نی‌زنان و کرنا نوازان بعد از این در تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگری از هر صنعتی دیگر در تو یافت نخواهد شد و باز صدای سنگ آسیابی در تو شنیده نخواهد گردید، ۲۳ و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تابید و آواز عروس و داماد باز در تو شنیده نخواهد شد، زیرا که تجار تو متکبران جهان بودند و از جادوگری تو تمام امت‌ها گمراه شدند. ۲۴ و در آن، خون انبیا و مقدسان و خون تمام کشته‌شدگان روی زمین یافت شد).^۱

بابل به عراق اشاره دارد؛ زیرا در آن زمان بابل پایتخت عراق بود؛ پس تمامی جنگ‌ها و فتنه‌ها در عراق و زمین آن جریان دارد.

در عین حال که تخریب بغداد نشانه‌ای بر قیامت صغرا در شرق است، جاهای دیگر زمین با جنگ‌ها شعله‌ور خواهد بود. امتی به امت دیگر حمله می‌کند؛ جنگ در عراق، یمن، سودان، کره، سومالی، فلسطین، لبنان، افغانستان، لیبی، تونس، مصر و سوریه. چه بسا این جنگ‌ها همه آنچه اتفاق خواهد افتاد نباشد و چیزی جز یک سرآغاز محسوب نشود!

زلزله‌ها بیش از آن است که به شماره آید؛ تا آنجا که سایت هوافضای ناسا می‌گوید: (سال ۲۰۰۶ - ۲۰۰۷ سال‌هایی است که بیشترین فجایع را در این قرن داشته است؛ زمین، زلزله‌ها و سیلاب‌های بسیاری را شاهد بوده است و زلزله سونامی در دسامبر ۲۰۰۴ بهترین دلیل بر این مطلب است؛ دلیلی که قربانیانش بیش از ربع میلیون انسان بوده است؛^۲ همچنین

۱. مکاشفه یوحنا: اصحاح ۱۸.

۲. این خبر را سایت‌های رسمی خبرگزاری‌های رویترز، فرنس پرس و مونت کارلو منتشر کرده‌اند. متن خبر آنها به همراه آدرسشان: «شدت این زمین‌لرزه ۹/۱۵ در مقیاس ریشتر و مرکز آن حوالی ۶۰۰ کیلومتری شمال غربی پادانگ (شهری در اندونزی) بوده که باعث به وجود آمدن سونامی سال ۲۰۰۴ و کشته شدن ۲۳۲ هزار نفر در قسمت‌های مختلف

زلزله‌های چین و فرانسه. حتی در عراق که خارج از مدار زلزله‌خیز است زلزله‌های بسیاری رخ داده است؛ از جمله سه زمین‌لرزه خفیف که یکی از آنها در حدود استان کوت بود.^۱

(۳۲) یهوه صبايوت (پروردگار سپاهیان) چنین گفت: اینک بلا از امتی به امتی سرایت می‌کند و باد شدید عظیمی از کران‌های زمین برانگیخته خواهد شد. ۳۳ و در آن روز کشتگان پروردگار از کران زمین تا کران دیگرش خواهند بود).^۲

آمریکا همان دشمنی است که تمام سرزمین‌ها بر روی این زمین در خاورمیانه و به‌خصوص در عراق را خرد و لگدمال کرده است. تعداد کسانی که تنها در عراق کشته شده‌اند بسیار زیاد است.

(۳) و چون به کوه زیتون نشسته بود شاگردانش در خلوت نزد وی آمده، گفتند: به ما بگو که این امور کی واقع می‌شود و نشان آمدن تو و انقضای عالم چیست... ۶ و جنگ‌ها و اخبار جنگ‌ها را خواهید شنید. زهار مضطرب مشوید؛ زیرا که وقوع همه اینها لازم است، لیکن هنوز انتها نیست. ۷ زیرا قومی بر قومی و مملکتی بر مملکتی مقاومت خواهند نمود و قحطی‌ها و وباها و زلزله‌ها در جاها پدید آید. ۸ اما همه اینها آغاز دردهاست).^۳

نشانه آمدن عیسی (علیه السلام) همان‌طور که خود ایشان (علیه السلام) خبر داده است. خراب شدن بغداد در این زمان است. ایشان (علیه السلام) می‌فرمود که این نشانه آخرت یعنی روز قیامت کبر است، بلکه روز قیامت صغرا و بازگشتش به این زمین است؛ و پیش از آن، فرستاده‌اش تسلی‌دهنده

اندونزی، تایلند، سریلانکا، هند و کشورهای دیگر حوزه اقیانوس هند شده است». خبرگزاری رسمی رویترز از سایت خبرگزاری رویترز و مونت کارلو:

<http://www.france۲۴.com/ar/۲۰۰۹۱۰۰۱-indonesia-earthquake>

۱. منبع: روزنامه رسمی الصباح عراق؛ و آدرس سایت آن:

<http://www.alsabbah.com/ArticleShow.aspx?ID=۲۳۲۰۹>

۲. ارمیا: اصحاح ۲۵.

۳. متی: اصحاح ۲۴.

خواهد بود.

از جمله نشانه‌های محقق‌شده، بیماری‌های همه‌گیر فراوان و خطرناکی است که در این زمان شیوع یافته است؛ از جمله آنفلوآنزای پرندگان و آنفلوآنزای خوک و آنفلوآنزای بزرگ (تب کیو) و جنون گاوی، وبا و ایدز.

۹) و چون خبر جنگ‌ها و آشوب‌ها را می‌شنوید نهراسید؛ زیرا می‌باید نخست چنین وقایعی رخ دهد، ولی پایان کار بلافاصله فرا نخواهد رسید. ۱۰ سپس ایشان را گفت: قومی در برابر قومی و مملکتی در برابر مملکتی مقاومت خواهد کرد. ۱۱ و زلزله‌های عظیم در جاها و قحطی‌ها و وباها پدید آید و چیزهای هولناک و علامت‌های بزرگ از آسمان خواهد بود.^۱

۲۹) بلافاصله، پس از مصیبت آن روزها خورشید تاریک خواهد شد و ماه دیگر نور نخواهد افشاند؛ ستارگان از آسمان فرو خواهند ریخت، و نیروهای آسمان به لرزه در خواهند آمد. ۳۰ و پس از آن، علامت پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد.^۲

از جمله نشانه‌هایی که در آسمان آشکار شده و نزدیک‌بودن بازگشت پسر انسان یسوع مسیح (علیه‌السلام) را بیان می‌کند ظهور مجموعه‌ای از ستاره‌هاست که شکل دست انسان را در آسمان تشکیل داده‌اند و سازمان هوافضای ناسا آن را رصد^۳ و پس از تصویربرداری، این ستارگان، آنها را شگفت‌زده کرده است؛ همچنین آشکار شدن دنباله‌دار لولین - که دو دنباله دارد - و اگر این دنباله‌دار به زمین نزدیک شود، نشانه شومی از نظر بسیاری از مردم خواهد

۱. لوقا: ۲۱.

۲. متی: اصحاح ۲۴.

۳. این خبر از سایت هوافضای ناسا و کلیپ این خبر در یوتیوب:

<http://www.youtube.com/watch?v=imaoaVWrAZY&feature=related>

بود.^۱

(۲۵) و نشانه‌هایی در خورشید و ماه و ستارگان است و بر زمین، مردم غمگین می‌شوند و موج‌ها خروش برمی‌آورند. ۲۶ و ترس، مردم را فرامی‌گیرد و منتظر اتفاقی هستند که بر محل سکونت واقع می‌شود؛ به این خاطر که نیروهای آسمان‌ها، سخت تکان می‌خورند؛ ۲۷ و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده، با قدرت و جلال بسیار می‌آید؛ ۲۸ و چون ابتدای این چیزها شود، راست شده، سرهای خود را بلند کنید؛ از آن جهت که خلاصی شما نزدیک است).^۲

سرهايتان را بلند کنید و هشيار باشيد، زيرا شايد آنچه در پيش است عظيم‌تر باشد. آنچه در جزيرهٔ سوماترا و ژاپن رخ داد، هنگامی که امواج دریا همچون کوه‌ها بالا آمدند و همه چیز را در برابر خود جارو کردند، تا جایی که حتی بزرگ‌ترین ساختمان‌ها نیز در برابر قدرت آن تاب نیاوردند. همهٔ اينها از نشانه‌های ظهور تسليّ دهنده، احمد الحسن (علیه السلام) فرستادهٔ عیسی (علیه السلام) است؛ کسی که چند ماه پیش از این فاجعه مردم را در بیانیۀ سیزده رجب از اطاعت نکردن از خودش بر حذر داشته بود و چند ماه پس از این اعلامیه خداوند رُبع میلیون انسان را تنها در جزیرهٔ سوماترا به هلاکت رساند.

(و ترس، مردم را فرامی‌گیرد و منتظر اتفاقی هستند که بر محل سکونت واقع می‌شود).^۳

ای نصارا و یهود! آنچه پروردگار به اشعیا، ارمیا و عیسی (علیه السلام) وعده داده بود اتفاق افتاده است. بيدار شويد و مشغول شدن به دنیا شما را از خدمت و یاری فرستادهٔ وی تسليّ دهنده، احمد الحسن (علیه السلام) باز ندارد؛ کسی که آمده است تا شما را رهایی بخشد و شما را پاک گرداند.

۱. لينک این خبر:

https://science.nasa.gov/science-news/science-at-nasa/۲۰۰۹/۰۴feb_greencomet/

۲. لوقا: اصحاب ۲۱.

۳. لوقا: اصحاب ۲۱.

(۳۱) این چنین شما نیز چون ببینید که این امور واقع می‌شود بدانید که ملکوت خدا نزدیک است. ۳۲ هرآینه به شما می‌گوییم که تا جمیع این امور واقع نشود این فرقه نخواهد گذشت. ۳۳ آسمان و زمین زایل شوند، لیکن سخنان من زایل نخواهد شد. ۳۴ پس خود را حفظ کنید؛ مبادا دل‌های شما از پرخوری و مستی و اندیشه‌های دنیوی سنگین گردد، و آن روز، ناگهان بر شما آید. ۳۵ زیرا که مثل دامی بر جمیع سکنه تمام روی زمین خواهد آمد. ۳۶ پس در هر وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این چیزهایی که به وقوع خواهد پیوست نجات یابید و در حضور پسر انسان بایستید).^۱

علامت‌ها و نشانه‌های قیامت صغرا

(آن‌گونه که قرآن کریم و روایات آل محمد علیهم‌السلام بیان می‌کنند)

عراق در مشرق، و فرستاده عیسی علیه‌السلام فرستاده امام مهدی علیه‌السلام است؛ پس نشانه‌ها دقیقاً همان‌هایی خواهد بود که در تورات و انجیل ترسیم شده است. این نشانه‌ها بر زبان رسول خدا حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و اهل بیت ایشان بیان شده‌اند و ما از روایات آنها علیهم‌السلام و قرآن بر این مطلب شاهد خواهیم آورد.

عذاب، سنت خداوند در زمینش نسبت به بندگان، پس از تکذیب رسالت‌های آسمانی توسط آنهاست: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾^۱ (و ما هیچ قومی را عذاب نمی‌کنیم تا آنگاه که برایشان فرستاده‌ای بفرستیم). خداوند کسانی که تکذیب کردند و تکبر ورزیدند را به عذاب انداز می‌دهد تا شاید -اگر زمین برایشان تنگ گردد- به رشد و راستی و حق بازگردند. خداوند سبحان به قوم آخرالزمان وعده داده است به دلیل فسادی که دچارش شده‌اند آنان را به عذاب دچار می‌کند، شاید متوجه پذیرفتن منجی اصلاحگر شوند؛ همان رهایی‌دهنده‌ای که حکومت عدل الهی را در این زمین برپا می‌کند؛ از جمله این عذاب‌ها، گرسنگی و کمبود اموال و ثمرات است؛ به‌عنوان مثال مردم عراق به‌سبب محاصره اقتصادی که از سوی آمریکا به آنها تحمیل شده، شانزده سال است که دچار قحطی و گرسنگی شده‌اند. حق تعالی می‌فرماید: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾^۲ (و قطعاً شما را با مقداری از ترس و گرسنگی و کاهش در اموال و جان‌ها و محصولات می‌آزماییم؛ و شکیبایان را بشارت بده).

۱. اسراء: ۱۵.

۲. بقره: ۱۵۵.

از محمد بن ابراهیم نعمانی - معروف به ابن [ابی] زینب - نقل است که گفت: محمد بن همام به ما حدیث گفت: عبدالله بن جعفر حمیری به ما حدیث گفت: احمد بن هلال به ما حدیث گفت: حسن بن محبوب از علی بن رئاب از محمد بن مسلم از ابو عبدالله جعفر بن محمد (علیه السلام) حدیث گفتند که فرمود: «پیشاپیش قیام قائم، نشانه‌هایی است. بلایی از سوی خداوند متعال برای بندگان مؤمنش.» عرض کردم: آن چیست؟ فرمود: «همان سخن خداوند عزوجل: ﴿وَلْتَبْلُوْنَكُمْ بَشِيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِيْنَ﴾ (و قطعاً شما را با مقداری از ترس و گرسنگی و کاهش در اموال و جان‌ها و محصولات می‌آزمایم؛ و شکیبایان را بشارت بده). فرمود: ﴿لَتَبْلُوْنَكُمْ﴾ یعنی مؤمنان. ﴿بَشِيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ﴾ از پادشاهان بنی‌فلان در پایان سلطنتشان. ﴿وَالْجُوعِ﴾ با بالا رفتن قیمت‌هایشان. ﴿وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ فاسد شدن تجارت‌ها و اندک شدن بهره‌شان. ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ مرگ ناگهانی. ﴿وَالثَّمَرَاتِ﴾ اندک بودن برداشت آنچه زراعت شود و کم بودن برکت میوه‌ها. ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِيْنَ﴾ در آن هنگام با خروج قائم (علیه السلام).»^۱

اختلاف و جدایی و کینه موجود میان جوامع اسلامی، خود بهترین گواه است که ما در زمان ظهور منجی مصلح زندگی می‌کنیم. اهل قبله، همگی مسلمانان هستند و با این وجود در حال حاضر یکدیگر را تکفیر و لعنت می‌کنند. حتی وهابی‌ها (خدا لعنتشان کند) در حال حاضر کسی را که به «لا اله الا الله» و «محمد رسول الله» گواهی می‌دهد می‌کشند؛ با دانستن اینکه حتی کشتن اهل کتاب هم پیمان نیز جایز نیست! اینان از دین خدای سبحان و از جماعت مسلمانان خارج شده‌اند. در حال حاضر اختلاف میان شیعیان عراق به کشتار یکدیگر نیز کشیده شده، تا آنجا که جنگ‌های سختی میان آنها در بصره، ناصریه، بغداد و دیگر شهرهای عراق درگرفته است. حق تعالی می‌فرماید: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰی اَنْ يَّبْعَثَ عَلٰیكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتَ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ اَنْظُرْ

کَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ^۱ (بگو او همان توانایی است که از فراز سرتان یا از زیر پاهایتان غذایی بر شما گسیل دارد، یا شما را گروه‌گروه در هم افکند و خشم و کین گروهی را به گروه دیگر بچشاند. ببین چگونه آیات گوناگون را [برای آنها] بازگو می‌کنیم! شاید بفهمند [و بازگردند]).

در روایت ابوجارود از ابوجعفر علیه السلام درباره این سخن حق تعالی ﴿هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ (او همان توانایی است که از فراز سرتان غذایی بر شما گسیل دارد)، آمده است که فرمود: «منظور دود و صیحه است. ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ (یا از زیر پاهایتان [منظور] خسف و فرورفتن. ﴿أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا﴾ (یا شما را گروه‌گروه در هم افکند) منظور اختلاف در دین و طعنه شما به یکدیگر است. ﴿وَيُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ (و خشم و کین گروهی را به گروه دیگر بچشاند) [یعنی] یکدیگر را می‌کشید. همه اینها درباره اهل قبله است. حق تعالی می‌فرماید: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ وَ كَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ﴾ (ببین چگونه آیات گوناگون را [برای آنها] بازگو می‌کنیم! شاید بفهمند [و بازگردند]؛ قوم تو آن را تکذیب کردند، درحالی که حق است)، یعنی قرآن که قریش آن را تکذیب کردند). «سپس فرمود: «و این سخن حق تعالی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَفْزِرٌ﴾ (هر خبری، قرارگاهی دارد)، می‌فرماید: هر خبری، حقیقتی دارد. ﴿وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (و خواهید دانست) سپس می‌فرماید: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ (بنگر چگونه آیات را گوناگون بیان می‌کنیم، باشد که به فهم درآیند) یعنی تا بفهمید؛ و این سخن حق تعالی: ﴿وَ كَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ﴾ (قوم تو آن را تکذیب کردند، درحالی که حق است)، یعنی قرآن که قریش آن را تکذیب کردند. ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَفْزِرٌ﴾؛ (بگو تو وکیل بر آنها نیستی. هر خبری، قرارگاهی دارد)، یعنی هر خبری، وقتی دارد. ﴿وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾؛ (و شما خواهید دانست).^۲

۱. انعام: ۶۵.

۲. تفسیر قمی: ج ۱، ص ۲۰۲.

- رسول خدا حضرت محمد (ص) فرموده است: «نزدیک است امت‌ها از هر سو بر شما حمله‌ور شوند، به همان صورت که خورنده‌ها بر غذایشان حمله‌ور می‌شوند.» گفت: عرض کردیم: ای رسول خدا! آیا این [اتفاق] در آن روز به‌خاطر اندک بودن ماست؟ فرمود: «شما در آن روز بسیار هستید، ولی همچون کف روی سیلاب خواهید بود. ترس از دل‌های دشمنان می‌رود و در دل‌های شما سستی قرار داده می‌شود.» گفت: عرض کردیم: آن سستی چیست؟ فرمود: «دوست داشتن زندگی و ناپسند دانستن مرگ.»^۱

در حال حاضر پدیده حمله امت‌ها به مسلمانان روشن و آشکار است. از هر سمت و سویی بیش از صد کشور با رهبری ایالات متحده آمریکا برای اشغال عراق و افغانستان و دخالت در یمن و دیگر کشورهای اسلامی لشکرکشی کرده‌اند. حتی اکنون مسلمانان در شمار پست‌ترین امت‌ها هستند و به دلیل جدا افتادنشان از ثقلین - قرآن کریم و عترت معصوم رسول خدا (ص) که تبیین‌کننده قرآن هستند - طاغوتیان بر آنان مسلط شده‌اند؛ [در حالی] که رسول خدا (ص) فرموده است من در میان شما جانشینی قرار می‌دهم؛ تا هنگامی که به آن چنگ بزنید، پس از من هرگز گمراه نمی‌شوید؛ کتاب خدا و عترتم اهل بیتم. این دو هرگز از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا در حوض بر من وارد شوند؛ و این متن در کتاب‌های همه مسلمانان - شیعه و سنی - متواتر است.

- از ایشان (که سلام و صلوات خدا بر او و خاندانش) روایت شده است که فرمود: (وقتی روم و ترک علیه شما به پا خیزند و لشکریان تجهیز شوند).^۲ روم، آمریکایی‌ها و اروپاییان هستند و آمریکا مصداق اصلی آن است؛ چرا که اکنون سرزمین غرب را رهبری می‌کند، همان‌طور که روم در آن زمان جهان را رهبری می‌نمود. همان آمریکا که لشکریان را تجهیز کرد و با کمک ده‌ها کشور غربی و شرقی، سراسر عراق را از شمال تا جنوب در هم کوید.

۱. معجم احادیث امام مهدی (علیه السلام)، شیخ علی کورانی: ج ۱، ص ۸۷.

۲. بحار الانوار: ج ۵۲، ص ۲۰۸.

- و از آن حضرت ﷺ روایت شده است که فرمود: «سوگند به کسی که جانم در دستان اوست، قومی بر امت من خواهند آمد که اگر سخن بگویند آنها را می‌کشند و اگر سکوت کنند به آنان تعرض می‌کنند. اموالشان را غصب می‌کنند، حرمتشان را پایمال می‌کنند و خونشان را می‌ریزند.»^۱

تفرقه، کشتار، تبعید و دزدی اموال مسلمانان به آنجا رسید که ابوبکر، مالک بن نویره را کشت و فجائۀ سلمی را زنده‌زنده در آتش سوزاند و عمر بن خطاب، فاطمه علیها السلام را به قتل رساند و خانه‌اش را به آتش کشید، عثمان با رسول خدا صلی الله علیه و آله مخالفت می‌نماید و رانده‌شده‌ها و کسانی که رسول خدا آنان را در طول زندگانی‌اش به خارج از مدینه تبعید کرده بود پناه می‌دهد.

او حکم بن عاص را پس از تبعیدش توسط رسول خدا صلی الله علیه و آله و ممانعت شیخین از بازگشتش- به مدینه بازگرداند و صد هزار درهم به او بخشید. وضعیت مروان نیز به همین صورت بود. او را با پدرش بازگرداند و به همسری دخترش- ام أبان- درآورد؛ سپس او را به وزیری خود برگزید و هدایای بسیاری از جمله خمس آفریقا را به وی عطا کرد.

او مقدرات مسلمانان را به نزدیکان خود سپرد و یکی از رانده‌شده‌ها را وزیر خویش نمود و اموالی را که ابوموسی اشعری از عراق به او داده بود به خانواده و نزدیکان خود از بنی‌امیه بخشید. وقتی معاویه بن ابوسفیان والی شد بسیاری از گناهان را مرتکب شد؛ از جمله اینکه اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله را به قتل رساند، عمار بن یاسر را کشت، ابوذر را کشت، مالک اشتر را کشت، دستور داد محمد بن ابوبکر را بسوزانند و پس از آن، حکومت خود را با گناهی بزرگ‌تر به پایان رساند؛ آن هنگام که یزید پسر فاسق خود- را بر گردۀ مسلمانان، والی گرداند و او چه جنایت‌ها که مرتکب شد؛ هتک حرمت کعبه و به آتش کشیدنش و کشتن ابن‌زبیر درحالی‌که به پردۀ کعبه آویخته بود و به قتل رساندن فرزندان رسول خدا صلی الله علیه و آله، حسین پسر فاطمه و علی

بن ابی طالب و پسر رسول خدا (ص)، بالا بردن سر او و سر یارانش بر نیزه و به اسیری بردن دختران رسول خدا (ص) به شام. خلفای ستم کار یکی پس از دیگری به دنبال یکدیگر منصوب شدند تا جایی که امروزه کار به جایی رسیده است که بدترین خلق خدا - آمریکا - بر ما مسلط شده است. همه اینها به دلیل مخالفت ما با حاکمیت خدا و تنصیب خداوند و وصیت رسول خداست؛ که در آن دوازده امام و دوازده مهدی را ذکر فرموده است. آیا اکنون پند می گیریم؟!

- از امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) روایت شده است که درباره وقت ظهور امام مهدی (علیه السلام) می فرماید: «زورا، بغداد را گروهی وحشی و اشرار از بنی قنطورا احاطه خواهند کرد که رحمت و مهربانی از دلشان گرفته شده است. فرزندان را سر می بُرند و زن ها را زنده نگاه می دارند. وای بر زورا، بغداد از بنی قنطورا.»^۱

- از مفضل بن عمر در حدیثی طولانی - که بخشی از آن را به اندازه نیاز برگرفته ایم - روایت شده است: مفضل عرض می کند: آقای من! زورایی که در بغداد است در آن زمان وضعیتش چگونه خواهد بود؟ فرمود: «مکان عذاب و خشم خداوند است. وای بر آن از پرچم های زرد و از پرچم هایی که از دور و نزدیک به سویش حرکت می کند. به خدا سوگند! از انواع عذاب هایی که به دیگر امت ها فرود آمده است به آن فرود خواهد آمد... وای بر کسی که در آن مسکن گزیند...»^۲.

از سر حکمت، پروردگار سبحان آیات و نشانه های قیامت صغرا را عذاب قرار داده است تا شاید مردم پند گیرند و با صدای دعوت کننده حق، فرستاده امام مهدی، یمانی هدایت، احمد الحسن (علیه السلام) بیدار شوند.

- امام باقر (علیه السلام) می فرماید: «قائم قیام نمی کند مگر در ترس شدید و زلزله ها و فتنه ها و

۱. یوم الخلاص: ص ۴۲۱.

۲. بشارة الاسلام: ص ۱۴۳.

بلایی که به مردم می‌رسد و طاعونی که پیش از آن است.»^۱

- از رسول خدا ﷺ روایت شده است که فرمود: «در باره مهدی به شما بشارت می‌دهم که در اختلاف مردم و زلزله‌ها در میان امتم برانگیخته می‌شود.»^۲

- از امیرالمؤمنین علی ﷺ روایت شده است که فرمود: «همراه قائم، مرگ سرخ و مرگ سپید است؛ اما مرگ سرخ با شمشیر و مرگ سپید با طاعون خواهد بود.»^۳

- از بدر بن خلیل اسدی نقل شده است که گفت: نزد ابوجعفر امام باقر ﷺ بودم. دو نشانه را که پیش از قائم خواهند آمد گفته شد که از زمانی که آدم هبوط کرده به هیچ وجه نبوده است؛ اینکه در نیمه ماه رمضان خورشید می‌گیرد و ماه گرفتگی در انتهایش.^۴

آیا مردم انتظار دارند اخبار آسمان‌ها روشن‌تر از این بیان شوند؟ بشارت‌هایی که بیش از هزاران سال بوده همان‌هایی است که رسول خدا ﷺ و اهل بیتش ﷺ تدوین نموده‌اند و همگی‌شان محقق شده است. روزنامه‌ها و صفحات تلویزیون را [خبر] بیماری‌ها پر کرده است. زلزله‌ها به حدی زیاد شده‌اند که حتی آژانش فضایی ناسا را نگران کرده است. حق تعالی می‌فرماید: ﴿سُرُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾^۵ (آیات و نشانه‌های خود را در آفاق و در وجود خودشان به آنها نمایان خواهیم ساخت تا برایشان آشکار شود که او حق است. آیا اینکه پروردگار تو بر هر چیزی گواه است کافی نیست؟).

۱. بحارالانوار: ج ۵۵، ص ۲۳۱.

۲. بحارالانوار: ج ۵۱، ص ۷۴.

۳. غیبت نعمانی: ص ۲۸۶.

۴. غیبت نعمانی: ص ۲۸۰.

۵. فصلت: ۵۳.

تسلّی‌دهندهٔ فرستاده‌شده توسط عیسی (علیه السلام)، همان مسیح منتظر است

کلمهٔ مسیح، اسمِ شخص نیست، بلکه صفتی است که بر کسی اطلاق می‌شود که خداوند او را با روح‌القدس مسح نموده است و این صفت برای پیامبر خدا عیسی (علیه السلام) شهرت جهانی دارد.

(۳۸) چگونه خدا عیسای ناصری را با روح‌القدس و قدرت مسح کرد، به‌گونه‌ای که همه جا می‌گشت و کارهای نیکو می‌کرد و همهٔ آنان را که زیر ستم ابلیس بودند شفا می‌داد، از آن رو که خدا با او بود).^۱

این صفتی است که تنها به عیسی (علیه السلام) اختصاص ندارد؛ بلکه معنایی کلی برای هرکسی است که خداوند او را با روح‌القدس مسح نموده است و به همین دلیل است که داوود و شائول (علیه السلام) نیز به این صفت مُلقَّب شده‌اند.

(۲۱) و ایشای بن صَرُویه متوجه شده، گفت: آیا شَمعی به‌سبب اینکه مسیح پروردگار را دشنام داده است کشته نشود؟ ۲۲ اما داوود گفت: ای پسران صَرُویه، مرا با شما چه کار است).^۲

(۴) ...و داوود برخاسته، دامن ردای شائول را آهسته برید. ۵ و بعد از آن دل داوود مضطرب شد، از این جهت که دامن شائول را بریده بود. ۶ و به کسان خود گفت: حاشا بر من از سوی پروردگار که این امر را با آقای خود، مسیح پروردگار بکنم و دست خود را بر او دراز

۱. سفر اعمال رسولان: ۱۰: ۳۸.

۲. دوم سموئیل: اصحاح ۱۹.

نمایم؛ چون او مسیح پروردگار است).^۱

(۱۰)... و چنین گفت داوود: دست خود را بر آقای خویش دراز نکنم، زیرا او مسیح پروردگار است).^۲

به این ترتیب روشن می‌شود مسیح صفتی نیست که تنها به عیسی بن مریم اختصاص داشته باشد؛ بلکه می‌تواند بر هرکسی که خداوند او را با روح‌القدس مسح کرده است اطلاق گردد؛ اما اینکه ادیان یهودی و نصرانی و اسلامی پذیرفته‌اند که مسیح در آخرالزمان ظهور می‌کند بر این دلالت ندارد که این مسیح منتظر همان عیسی بن مریم باشد، بلکه این مسیح منتظر، شخصیتی زمینه‌ساز است که پیش از فرود آمدن عیسی به این زمین ظهور می‌کند.

این شخصیت، رهبر همگان برای روز موعود و قیامت صغراست. او همان مصلح منتظر از نظر همهٔ ادیان است؛ کسی که عیسی و ایلیا پیش از بازگشت خود [او را] به زمین می‌فرستند و این مطلبی است که انجیل‌ها بر آن تأکید می‌ورزند.

(۲۵) پس بعضی از اهل اورشلیم گفتند: آیا این آن نیست که قصد قتل او را دارند؟ ۲۶ و ببینید آشکارا سخن می‌گوید و به او هیچ نمی‌گویند! آیا رؤسا یقیناً می‌دانند که او همان مسیح است؟ ۲۷ لیکن این شخص را می‌دانیم از کجاست؛ اما مسیح چون آید هیچ‌کس نمی‌شناسد که از کجاست).^۳

و این چیزی است که بر مردم مشتبه شده است؛ چراکه همهٔ انبیا به این مسیح منتظر بشارت می‌دادند؛ کسی که پادشاهی صلح و سلامتی را در آخرالزمان برپا می‌کند. به‌رغم اینکه انبیا به یسوع مسیح (علیه السلام) بشارت داده‌اند، ولی او آن مسیح منتظری که در قیامت صغرا می‌آید

۱. اول سموئیل: اصحاح ۲۴.

۲. اول سموئیل: ۲۴.

۳. یوحنا: اصحاح ۷.

نیست؛ زیرا مسیح منتظر از سوی مادر از نسل داوود (علیه السلام) است و نرجس (علیها السلام) مادر امام مهدی (علیه السلام) نیز از نسل داوود (علیه السلام) است.

(۴۰) آنگاه بسیاری از آن گروه، چون این کلام را شنیدند، گفتند: در حقیقت این شخص همان نبی است. ۴۱ دیگران می گفتند او مسیح است؛ اما گروهی دیگر می گفتند مگر مسیح از جلیل می آید؟ ۴۲ آیا کتاب نگفته است که از نسل داوود است؟^۱

با توجه به اینکه عیسی بن مریم، مسیح (علیه السلام) است، ولی وی آن مسیح منتظر ذخیره شده برای قیامت صغرا که کتاب های مقدس (قرآن، انجیل، تورات و زبور) به وی بشارت داده اند نیست؛ بلکه عیسی مسیح (علیه السلام) کسی است که این مسیح منتظر رهبر را می فرستد که در این زمان ظهور می کند. برای اثبات این موضوع لازم است از همه وصیت های انبیا و فرستادگان روشنگری نماییم؛ وصایایی که به نام، صفت، نسب و محل سکونت او اشاره دارند.

رهبر جهانی ذخیره شده برای قیامت صغرا کیست؟

انجیل ها نمی گویند که رهبر ذخیره شده جهانی برای روز موعود، یسوع علیه السلام است؛ بلکه تنها این مطلب را به رهبری مشخص نسبت داده اند که انجیل ها او را «تسلّی دهنده» و «بندۀ امین» یا «غلام امین» نامیده اند و او به هر حال عیسی یا یسوع نیست؛ چرا که انجیل ها لقب پسر خدا و پسر انسان را به یسوع نسبت می دهند؛ بنابراین تسلّی دهنده تنها بر رهبر واقعی قیامت صغرا اطلاق می شود؛ کسی که به فرمان عیسی و ایلیا می آید و مردم باید وی را یاری دهند.

تسلّی دهنده - فرستادۀ عیسی علیه السلام - احمد الحسن علیه السلام است:

همان طور که پیش از خروج عیسی زمینه سازی - مانند پیامبر خدا یحیی علیه السلام - وجود داشتند، باید پیش از بازگشت ایشان به این زمین نیز زمینه سازی وجود داشته باشد که مردم را انداز و به آنان وعده دهد؛ به همین دلیل است که یسوع به حواریون خود وعده داده است که به زودی برایشان فرستاده ای در آخر الزمان می فرستد تا به این ترتیب آنها آمادۀ یاری او باشند؛ کسی که انجیل ها او را «تسلّی دهنده» نامیده اند.

۵) اما الآن نزد فرستندۀ خود می روم و کسی از شما از من نپرسد به کجا می روی. ۶) ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما از غم پُر شده است. ۷) و من به شما راست می گویم که رفتن من برای شما بهتر است؛ زیرا اگر نروم، تسلّی دهنده نزد شما نخواهد آمد؛ اما اگر بروم او را نزد شما می فرستم. ۸) و چون او آید جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد

نمود. ۹ اما بر گناه، زیرا آنها به من ایمان نمی آورند؛ ۱۰ و اما بر عدالت، از آن سبب که نزد پدر خود می روم و دیگر مرا نخواهید دید؛ ۱۱ و اما بر داورى، از آن رو که بر رئیس این جهان حکم شده است؛ ۱۲ و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم که به شما بگویم، ولی الآن طاقت تحملشان را ندارید؛ ۱۳ و لیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد؛ زیرا که از خود تکلم نمی کند، بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شما خبر خواهد داد).^۱

این تسلی دهنده، فرستاده عیسی (علیه السلام) به سوی نصارا در آخرالزمان است، رهبر جهانی ذخیره شده برای قیامت صغرا؛ قیامتی که برای زمینه سازی بازگشت عیسی و ایلیا به این زمین از مشرق آغاز می شود. تسلی دهنده کسی است که همه جهان را ملزم می کند و هیچ کس را استثنا نمی کند؛ یعنی او مبلّغ رسالتی است که از سوی یسوع بر آن تکلیف شده است.

بسیاری از کسانی که معتقدند که تسلی دهنده یک «اله: خداوندگار» است و نه انسان، برای این نظر خود به متونی از کتاب که در تأویلات خود دچار خطا و اشتباه شده اند استناد می کنند. آنها به دلیل تفسیر نکردن متن با متن، به گمانه زنی های عقلی متمایل شدند، و ما این مطلب را به صورتی گذرا مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد.

کاتولیک ها:

آنها پیروان کلیسای جهانی کاتولیک و اصیل ترین و بزرگ ترین گروه های نصرانی هستند و مرکز آن در روم است و به طور کلی بیشتر آنان در اروپا ساکن هستند. آنها به زعم خویش اعتقاد دارند که روح القدس (تسلی دهنده) خدایی است که از خدای مطلق جدا و صادر شده و در این خصوص به مسائل متشابهی که در کتاب های مقدس آمده است استناد می کنند؛ و برای این اعتقاد خود تفسیرهایی براساس گمانه زنی های خود قائل شده اند که هیچ اصل و

اساس صحیحی ندارند و بحث و بررسی آنها در چند نکته خواهد آمد.

این عده می‌گویند تسلی‌دهنده در دل کسانی که از یسوع علیه السلام پیروی می‌کنند حلول می‌کند، به آنان تعلیم می‌دهد و آنان را ملزم می‌نماید. این سخن، شرک به خداوند سبحان و متعال است. امکان ندارد خدای مطلق تجزیه شود یا در عالمی از عوالم خلق حلول نماید؛ چراکه او نوری است که هیچ ظلمتی در آن راه ندارد؛ درحالی که همه عوالم خلق، نوری آمیخته با ظلمت است.

با توجه به اینکه کسی که تعلیم می‌دهد الزماً یک خدا نیست. خداوند از طریق فرستادگان، انبیا و اولیای خود به آفریدگانش تعلیم می‌دهد و لاهوت مطلق، دارای شکل و جسمی نیست که سخن بگوید و تکلم کند. این تسلی‌دهنده سخن می‌گوید و تکلم می‌کند، پس باید یک آفریده باشد؛ چراکه دارای شکل و جسم است. او همه عالم را ملزم می‌کند نه فقط کسانی را که به عیسی علیه السلام ایمان آورده‌اند: (چون او آید جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود).

اول: این سخن که تسلی‌دهنده فقط روح است و در نتیجه بر اساس پندار آنان آن گونه که در انجیل آمده خداوند است، اشتباه است؛ چراکه خداوند سبحان روح نیست؛ زیرا روح، آفریده است و خداوند سبحان نوری است بی هیچ ظلمتی. روح هر قدر هم که بزرگ باشد، یک آفریده است. چه بسا برخی می‌پندارند که خداوند روح را به خودش نسبت داده است؛ با این دلیل که روح بخشی از او یا از او جدا شده است. این فهم غلطی است؛ زیرا خداوند، یکتایی است که تجزیه نمی‌شود.

اما علت عبارت‌هایی مانند «از روح ما» و دیگر موارد از سخنان خداوند متعال که در قرآن و کتاب مقدس آمده است به دلیل احترام و بیان فضیلت روح است؛ همان‌طور که خداوند، بیت‌الحرام را به خودش نسبت داده و به ابراهیم و اسماعیل فرموده است: ﴿طَهِّرَا بَيْتِيَ

لِّلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ^۱ (خانه مرا برای طواف کنندگان و معتکفان پاکیزه کنید)؛ همچنین عیسی (علیه السلام) بیان می‌دارد که انبیا و فرستادگان، روح هستند و «تسلّی دهنده» نیز یکی از آنان است.

(ای حبیبان، هر روح را قبول مکنید بلکه روح‌ها را بیازمایید که از خدا هستند یا نه. زیرا انبیای دروغین بسیار به جهان بیرون رفته‌اند).^۲

دوم: (و من از پدر درخواست می‌کنم و تسلّی دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند). این متنی است که نصارا بسیار بر اساس آن استدلال می‌کنند که تسلّی دهنده یک انسان نیست؛ چراکه تا ابد نزد ما می‌ماند.

می‌گوییم: شاید آنها با دقت در این متن تدبر نمی‌کنند. این متن بیان می‌دارد که تسلّی دهنده یک انسان است؛ به دلایل زیر:

۱. این متن از تسلّی دهنده دیگری سخن به میان می‌آورد که دلالت بر وجود دیگری دارد. حال اگر پیش از این تسلّی دهنده وجود نداشته باشد، چطور او شخصی دیگر خواهد بود؟ آیا خداوند متعدد است؟

۲. به علاوه این متن بیان می‌دارد تسلّی دهنده یک واسطه است و خدا نیست؛ زیرا می‌گوید تسلّی دهنده را برای شما می‌فرستم؛ همان گونه که او، فرستاده‌ای از سوی خدا و واسطه بین خدا و آفریدگان است.

۳. قراین دیگری وجود دارند که بیان می‌کنند تسلّی دهنده، فرستاده یسوع (علیه السلام) است. وی حق را بیان می‌کند، به حق گواهی می‌دهد و خطاکار را ملزم می‌کند. از جمله این قراین: اشعیا در عهد قدیم پیش از عیسی (علیه السلام) به رها شدن توسط تسلّی دهنده بشارت داده است:

۱. بقره: ۱۲۵.

۲. نامه اول یوحنا ی رسول: ۴: ۱.

۱) روح خداوند یهوه بر من است، زیرا پروردگار مرا مسح کرده تا مسکینان را بشارت دهم. مرا فرستاده تا شکسته‌دلان را التیام بخشم و اسیران را به رستگاری و محبوسان را به آزادی ندا دهم؛ ۲ تا به سال پسندیده پروردگار و به روز انتقام خدای ما ندا دهم و جمیع ماتم‌زدگان را تسلی بخشم).^۱

عیسی علیه السلام می‌فرماید: (۴۴) پس به همین دلیل شما نیز آماده باشید؛ زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید؛ ۴۵ پس آن غلام امین دانا کیست که آقایش او را تعیین کرده است تا بر بنده‌هایش طعام (یا همان علم و معرفت و حکمت) دهد. ۴۶ خوشا به حال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در چنین کار مشغول یابد).^۲

این غلام دانا کیست که به همه مردم تعلیم می‌دهد و آنان را بر خطا ملزم می‌کند، آیا کسی جز فرستاده عیسی علیه السلام، تسلی‌دهنده، احمد الحسن علیه السلام هست؟

۱) اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و او طریق را پیش روی من مهیا خواهد ساخت؛ و خداوندی که شما طالب او هستید ناگهان به هیکل خود خواهد آمد، یعنی آن رسول عهدی که شما از او مسرور هستید. هان او می‌آید...^۳

۲... چنان‌که در اشعای نبی مکتوب است: اینک فرستاده خود را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش از تو مهیا سازد. ۳ صدای نداکننده‌ای در بیابان، که راه پروردگار را مهیا سازید و طرق او را راست نمایید. ۴ یحیی در بیابان تعمید می‌داد و به جهت آمرزش گناهان به تعمید توبه موعظه می‌نمود).^۴

۱. اشعیا: اصحاح ۶۱.

۲. متی: اصحاح ۲۴.

۳. عهد قدیم: سفر ملاکی، اصحاح سوم، آیه ۱.

۴. انجیل مرقس: اصحاح اول.

(۲۶) پس برای دیدن چه رفته بودید، برای دیدن نبی ای؟ بلی به شما می‌گویم کسی را که از نبی هم بزرگ‌تر است. ۲۷ زیرا این است آن که درباره‌ی وی مکتوب است: اینک من رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش از تو مهیا سازد ۲۸ زیرا که شما را می‌گویم از اولاد زنان نبی ای بزرگ‌تر از یحیای تعمیددهنده نیست، لیکن آن که در ملکوت خدا کوچک‌تر است از وی بزرگ‌تر است).^۱

این فرستاده که پیش از بازگشت یسوع (علیه السلام) فرستاده می‌شود، همان «تسلّی دهنده» است. همه‌ی بشارت‌ها درباره‌ی یک مرد سخن می‌گویند؛ زیرا خداوند یگانه است، پس حق نیز باید یکی باشد. این حق همان حجت خدا، آن تسلّی دهنده است.

تسلّی دهنده از مشرق، عراق و به خصوص از اهالی بصره است

بشارت‌های موجود در عهد قدیم و جدید تصریح می‌کند که همه اتفاقات قیامت صغرا و بازگشت عیسی (علیه السلام) در شرق و به خصوص در عراق یا همان بابل - که در قدیم به این نام شناخته می‌شد - خواهد بود و خراب شدن بابل (بغداد) در قیامت صغرا نشانه روشنی بر ظهور تسلّی دهنده، فرستاده عیسی (علیه السلام) خواهد بود؛ زیرا همان‌طور که ظهور عیسی در مشرق بود، بازگشت او نیز در مشرق است و پیش از او، فرستاده‌اش تسلّی دهنده است.

- (۲۲) و یهوه صبايوت (پروردگار سپاهیان) می‌گوید: من به ضد ایشان خواهم برخاست؛ و پروردگار می‌گوید: اسم و بقیه را و نسل و ذریّت را از بابل منقطع خواهم ساخت. ۲۳ و آن را نصیب خارپشت‌ها و خلاب‌های آب خواهم گردانید و آن را با جاروب هلاکت خواهم رُفت. یهوه صبايوت چنین می‌گوید. ۲۴ یهوه صبايوت قسم خورده، می‌گوید: یقیناً همان‌طور که قصد نموده‌ام همچنان واقع خواهد شد و آنچه تدبیر نموده‌ام عملی خواهد گردید).^۱ و خراب‌شدن بغداد یا آن‌گونه که در گذشته گفته می‌شد، بابل - به دست آمریکا، نشانه روشنی برای تمامی مسیحیان خواهد بود تا برای یاری‌دادن آن تسلّی دهنده‌ای که در عراق ظهور خواهد کرد آماده باشند؛ چراکه این امت در آن متولد خواهند شد و در سختی‌ها و فتنه‌هایش خواهند زیست و آنچه در عهد قدیم و جدید آمده تأییدکننده این مطلب است.

- (۲۷) زیرا همچنان که برق از مشرق ساطع شده، تا به مغرب ظاهر می‌شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد بود).^۲ می‌بینیم عیسی (علیه السلام) آغاز ظهور پسر انسان را از مشرق به مغرب توصیف می‌کند، و مشرق نسبت به مکان عیسی (علیه السلام) در آن زمان، عراق بوده است.

۱. اشعیا: اصحاح ۱۴.

۲. متی: اصحاح ۲۴.

- (۳) ای تمامی ساکنان مسکون و سکنه زمین، چون عِلْمی بر کوهها بلند گردد، بنگرید و چون گِرَنّا نواخته شود، بشنوید).^۱

خداوند سبحان بندگان خود -انبیا- را به صدای بوق و کرناى فرشتگان در آخرالزمان بشارت داده است و به آنها ابلاغ می فرماید که مردم را انداز دهند و آنها را آماده شنیدن این صدای بزرگ -که از آسمان می آید- گردانند؛ صدایی که بشارت بزرگی به آنان می دهد؛ اینکه هنگامه خروج سید مسیح منتظر فرارسیده است؛ کسی که برپاکننده عدالت است.

(بلکه در آن ایام که هفتمین فرشته آهنگ نواختن شیپورش کند، راز خدا تحقق خواهد یافت، آن گونه که بشارتش را به خادمان خود، انبیا، داده است).^۲

(و فرشته ای بنواخت که ناگاه صداهاى بلند در آسمان واقع شد که می گفتند سلطنت جهان از آن پروردگار ما و مسیح او شد و تا ابدالآباد حکمرانی خواهد کرد).^۳

این بوق در انجیل ها به خداوند سبحان نسبت داده شده است؛ زیرا این بوق، وحی خداوند سبحان به بندگان از طریق رؤیاهایی در خواب و مکاشفه در بیداری برای یاری دادن تسلی دهنده احمد، مسیح منتظر است. این وحی به وسیله فرشتگان رؤیاها که از رئیس فرشتگان یعنی جبرئیل (علیه السلام) دستور می گیرند صورت خواهد پذیرفت.

(زیرا خود پروردگار با صدای بلند، با آواز رئیس فرشتگان و با صور خدا از آسمان فرود خواهد آمد و مردگان در مسیح برخوانند خاست).^۴

این پرچمی که بر کوه صهیون بالا برده می شود پرچم بره قائم به حق، فرستاده عیسی (علیه السلام)

۱. اشعیا: ۱۸.

۲. مکاشفه یوحنا: ۱۰: ۷.

۳. مکاشفه یوحنا: ۱۱: ۱۵.

۴. نامه اول پولس رسول به مسیحیان تسالونیکي: ۴: ۱۶.

است:

(و دیدم که اینک بژّه بر کوه صهیون ایستاده است و با وی ۱۴۴ هزار نفر، که اسم پدر او را بر پیشانی خود مرقوم دارند).^۱

آغاز خروج او از مشرق خواهد بود تا از دشمنان خدا و آنان که از او نفرت دارند انتقام بگیرد و این آغاز همان‌طور که کتاب مقدس درباره‌اش خبر داده از شهری است که فرات در آن جریان دارد.

(زیرا آن روز، روز انتقام خداوند یهوه صبیوت است که از دشمنان خود انتقام بگیرد. پس شمشیر هلاک کرده، سیر می‌شود و از خون ایشان مست می‌گردد. زیرا خداوند یهوه صبیوت در زمین شمال نزد نهر فرات ذبحی دارد).^۲

(و پروردگار بالای ایشان دیده خواهد شد و تیر او چون برق خواهد جست و پروردگار، یهوه، گرنّا را نواخته، بر گردبادهای جنوبی خواهد تاخت).^۳

مهدی اول - **احمد الحسن** (علیه السلام) - از مشرق و از کشوری است که فرات در آن جریان دارد، یعنی عراق؛ و به این ترتیب محل سکونت وی ثابت می‌شود.

۱. مکاشفه یوحنا: ۱۴: ۱.

۲. سفر ارمیا: ۴۶: ۱۰.

۳. سفر زکریا: ۹: ۱۴.

تسلّی دهنده، وصی است و نبی نیست

کسی که اقدام به انقلاب اصلاح جهانی می‌کند باید در درجهٔ بالایی از ورع، تقوا، اخلاص و علم باشد. بنده‌ای به این ویژگی‌ها دست پیدا نمی‌کند، مگر اینکه خداوند او را با روح القدس و روح طهارت و پاکی مسح نماید؛ و از مطالب پیشین دانستیم تسلّی دهنده، فرستادهٔ عیسی (علیه السلام) است و خداوند او را نیز با روح القدس و روح پاکی مسح کرده است. خداوند هیچ‌کس را با روح القدس مسح نمی‌کند مگر اینکه نبی یا وصی باشد. دانستیم تسلّی دهنده، فرستادهٔ عیسی (علیه السلام) است؛ بنابراین جز این باقی نمی‌ماند که فرستادهٔ عیسی (علیه السلام) تسلّی دهنده وصی‌ای از اوصیا و حجت خداوند در این زمین باشد.

- (۳) گوش خود را فرا داشته، نزد من بیایید و تا جان شما زنده گردد. بشنوید و من با شما عهد جاودانی یعنی رحمت‌های امین داوود را خواهم بست. ۴ اینک من او را برای طوایف شاهد گرداندم و پیشوا و وصی بر آنها. ۵ هان امتی را که شناخته بودی دعوت خواهی نمود؛ و امتی که تو را شناخته بودند نزد تو خواهند دوید؛ به‌خاطر بیهوه که خدای توست و قدوس اسرائیل که تو را تمجید نموده است).^۱

پیمان خداوند با پیامبرش داوود (علیه السلام) این بود که آن تسلّی دهنده رهبرِ اصلاحگر از فرزندان او خواهد بود و از آنجا که نرجس، مادر امام مهدی محمد بن الحسن (علیه السلام) از فرزندان داوود است، مهدی اول - احمد الحسن (علیه السلام) - نیز از فرزندان امام مهدی (علیه السلام) و از فرزندان نرجس (علیها السلام) است.

ایشان یکی از اوصیای رسول خدا (صلی الله علیه و آله) است که در وصیت آن حضرت در زمان وفاتش به

وی تصریح شده است:

- از اباعبدالله جعفر بن محمد از پدرش امام باقر از پدرش صاحب پینه‌ها زین العابدین از پدرش حسین زکی شهید از پدرش امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایت است که فرمود: «... رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در شبی که از دنیا رفتند به علی (علیه السلام) فرمودند: ای ابالحسن! صحیفه و دواتی آماده کن. حضرت (علیه السلام) وصیتشان را به امیرالمؤمنین (علیه السلام) املا فرمودند تا به اینجا رسید: ای علی! پس از من دوازده امام خواهند بود و بعد از آنها دوازده مهدی؛ و تو ای علی، اولین نفر از دوازده امام هستی. خداوند تبارک و تعالی تو را در آسمانش علی مرتضی و امیر مؤمنان و صدیق اکبر [تصدیق‌کننده بزرگ پیامبر] و فاروق اعظم [به‌وسیله تو، بین حق و باطل فرق گذاشته می‌شود] و مأمون و مهدی نامیده است و این اسامی برای احدی جز تو شایسته نیست.

ای علی! تو وصی من و سرپرست اهل بیتم هستی چه زنده و چه مرده ایشان و نیز وصی من بر زنانم خواهی بود؛ پس هرکدام را که در عقد ازدواج من باقی گذاری فردای قیامت مرا ملاقات می‌کند؛ و هرکدام را که تو طلاق دهی من از او بیزارم و در قیامت نه مرا می‌بیند و نه من او را می‌بینم. تو پس از من جانشین و خلیفه‌ام بر امت هستی. زمانی که وفات تو فرا رسید وصایت و جانشینی مرا به پسر من حسن که نیکوکار و رسیده به حق است تسلیم نما. زمان وفات او که فرا رسید آن را به فرزندم حسین پاک و شهید بسپارد؛ و وقتی که وفات او فرا رسید آن را به فرزندش آقا و سید عبادت‌کنندگان و صاحب ثقات [دارای پینه‌های عبادت] «علی» واگذار نماید؛ و هرگاه زمان وفات او رسید آن را به فرزندش محمد باقر تسلیم کند؛ و زمانی که وفات او رسید آن را به پسرش جعفر صادق بسپارد؛ و آنگاه که وفات او فرا رسید به فرزندش موسی کاظم واگذار کند؛ و وقتی وفات او فرا رسید به فرزندش علی رضا تسلیم کند؛ و زمانی که وفات او رسید آن را به فرزندش محمد ثقه «تقی» بسپارد؛ و زمانی که وفات او فرا رسید آن را به فرزندش علی ناصح واگذار نماید؛ و زمانی که وفات او رسید آن را به پسرش حسن فاضل بسپارد؛ و زمانی که وفات او فرا رسید آن را به فرزندش «محمد» که حافظ شریعت آل محمد است بسپارد. این دوازده امام بود؛ و بعد از ایشان دوازده مهدی خواهد بود؛ پس وقتی زمان

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۴۵

وفات او رسید، آن را به فرزندش که اولین و برترین مقربین است تسلیم نماید، و او سه نام دارد، یک نامش مانند نام من، و نام دیگرش مثل نام پدر من و آن عبدالله و احمد است و سومین نام او مهدی خواهد بود و او اولین مؤمنان است).^۱

در این وصیت، مهدی اول، **احمدالحسن** (علیه السلام) اولین انصار امام مهدی (علیه السلام) و فرستاده ایشان به‌سوی همه مردم است و از آنجاکه امر امام مهدی و عیسی (علیه السلام) یکی و خدایشان هم یکی است، پس مهدی اول، اولین انصار عیسی (علیه السلام) در قیامت صغرا و فرستاده او و حامل بشارت رهایی برای مردم زمین نیز خواهد بود.

قطعاً در بسیاری از متون اسلامی بر اوصیای محمد (صلی الله علیه و آله) تصریح شده است و به همین صورت در انجیل و تورات نیز ذکر شده‌اند؛ به‌خصوص مهدی اول، تسلی‌دهنده، **احمدالحسن** (علیه السلام) که به‌شکل خاصی ذکر شده است.

- (۱) پس از این دیدم که ناگاه دروازه‌ای در آسمان باز شد و آن آواز اول را که چون کَرنا شنیده بودم با من سخن می‌گفت، دیگر باره می‌گوید به اینجا صعود کن تا اموری را که پس از این باید واقع شود به تو بنمایم. ۲ فی الفور در روح شدم و به ناگاه تختی در آسمان بود و بر آن تخت نشیننده‌ای. ۳ و آن نشیننده، در صورت، مانند سنگ یشم و عقیق است و رنگین‌کمانی گرداگرد تخت که به منظر شباهت به زمرد دارد ۴ و گرداگرد تخت، بیست و چهار تخت است؛ و بر آن تخت‌ها بیست و چهار شیخ که جامه‌های سفید دربردارند نشسته دیدم، درحالی که بر سر ایشان تاج‌های زرّین ۵ و از تخت، برق‌ها، رعد‌ها و صداها برمی‌آید....)^۲.

- (۱) و دیدم بر دست راست تخت‌نشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون، مخطوم به هفت مُهر ۲ و فرشته‌ای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند که کیست مستحق

۱. غیبت طوسی: ص ۱۰۷ و ۱۰۸، [نسخه فارسی: ص ۳۰۰].

۲. مکاشفه یوحنا: ۴.

اینکه این کتاب را بگشاید و مهرهایش را بردارد؟ ۳ و هیچ کس نه در آسمان و نه در زمین و نه در زیر زمین نتوانست آن کتاب را بگشاید یا بر آن نظر کند. ۴ من به شدت می گریستم؛ زیرا هیچ کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد یافت نشد. ۵ و یکی از آن شیوخ به من می گوید: گریان مباح! اینک آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داوود است غالب آمده تا کتاب و هفت مهرش را بگشاید. ۶ و به ناگاه دیدم در میان تخت و آن چهار حیوان و در وسط پیران، بزه ای گویا ذبح شده ایستاده است و هفت شاخ و هفت چشم دارد که هفت روح خدایند که به تمامی جهان فرستاده می شوند. ۷ پس او آمد و کتاب را از دست راست تخت نشین گرفت. ۸ و چون کتاب را گرفت، آن چهار حیوان، و بیست و چهار شیخ به حضور بزه درافتادند و هر یکی از ایشان بربطی و کاسه های زرین پر از بخور دارند که دعاها را مقدسین است. ۹ و سرودی جدید می سُرایند و می گویند، تو مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی؛ زیرا ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی. ۱۰ و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و گهنة ساختی و [اینان] بر زمین سلطنت خواهند کرد. ۱۱ و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گرداگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کروورها کرور و هزاران هزار بود؛ ۱۲ که به آواز بلند می گویند: مستحق است او بزه ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت یابد. ۱۳ و هر مخلوقی را که در آسمان و بر زمین و زیر زمین و در دریاست، و آنچه در آنهاست، شنیدم که می گویند: تخت نشین و بزه را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد. ۱۴ و چهار حیوان گفتند، آمین! و آن بیست و چهار شیخ به روی درافتادند و برای زنده جاودان تا ابدالآباد سجده کردند).^۱

این بزه ایستاده، همان مهدی اول - احمد الحسن (علیه السلام) - یادشده در وصیت رسول خدا حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) است که در ملکوت بر کرسی عرش نشسته است و عرش، همان امامت و

وصایت است.

مهدی اول، وصی فرزند اوصیا و پدر اوصیایی است که عرش خداوندی را در این زمین با عدالت به تملک درمی‌آورند.

- (۱۶) و عرش پدران تو، از آن فرزند تو خواهد بود که ایشان را بر تمامی جهان سروران خواهی ساخت. ۱۷ نام تو را نسل اندرنسل ذکر خواهیم کرد؛ پس قوم‌ها تا ابدالآباد تو را حمد خواهند گفت.^۱

(بلکه او تا روز تعیین شده از سوی پدرش زبردست اوصیا و وکلاست).^۲

و مشیت خداوند چنین بوده است که این وصی، فرستاده عیسی (علیه السلام) از امتی دیگر باشد. - همان‌طور که عیسی (علیه السلام) می‌فرماید: (۴۳) از این‌رو به شما می‌گویم که پادشاهی خداوند از شما گرفته می‌شود و به امتی که به ثمره‌اش عمل می‌کند عطا خواهد شد).^۳

_ و عیسی (علیه السلام) می‌فرماید: (۴۴) پس به همین دلیل شما نیز آماده باشید؛ زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید؛ ۴۵ پس آن غلام امین دانا کیست که آقایش او را تعیین کرده است تا بر بندهایش طعام (یا همان علم و معرفت و حکمت) دهد. ۴۶ خوشا به حال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در چنین کار مشغول یابد).^۴ و این غلام دانای امین، مهدی اول، احمد الحسن (علیه السلام) است که علمی از سوی خداوند آورده تا شما را با آن تعمید دهد تا جان‌ها و بدن‌هایتان را تطهیر نماید.

۱. مزمور ۴۵: فقره ۱۷.

۲. نامه پولس رسول به غلاطیان: ۴: ۲.

۳. متی: اصحاح ۲۱.

۴. متی: اصحاح ۲۴.

به این ترتیب ثابت می شود که این تسلی دهنده از فرزندان حضرت محمد رسول خدا (ص) و امامی واجب الطاعه است.

نام تسلی دهنده، احمد و عبدالله و در کتاب مقدس به قائم و یمانی و شیر، ملقب است

در وصیت رسول خدا حضرت محمد ﷺ آمده است که نام فرستاده امام مهدی (عج)، احمد و عبدالله است؛ پس باید تسلی دهنده در بشارت‌های آسمانی این نام‌ها را داشته باشد؛ همچنین در روایات دیگری از آل محمد (ع) وی به قائم ملقب شده است، پس وی در کتاب‌های مقدس نیز باید این لقب را داشته باشد.

- (پروردگار به اشعیا می‌فرماید: ^۱ اینک بنده پروردگار، بنده من که او را دستگیری نمودم، کسی که او را برگزیدم، از او خشنود شدم و روح خود را بر وی می‌نهم، انصاف را برای امت‌ها خواهد آورد... تا انصاف را بر زمین قرار دهد و ملت‌ها منتظر شریعت او باشند... ^۶ من که پروردگار هستم تو را به عدالت خوانده‌ام و دست تو را با دست خود گرفته، تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهدی برای اقوام و نوری برای هدایت امت‌ها گرداندم. ^۷ تا ... اسیران را از زندان‌ها... بیرون آوری. ^۸ من پروردگار هستم و این اسم من است و جلال خود را به کسی دیگر و ستایش خویش را به بت‌های تراشیده نخواهم داد. ^۹ اینک وقایع نخستین واقع شد و من از آنچه خواهد آمد شما را خبر می‌دهم).^۱

در اینجا پروردگار بشارت می‌دهد که نام برپاکنده عدالت در این زمین و عهد مردم در قیامت صغرا، «عبدالرب: بنده پروردگار» است و «بنده پروردگار» همان «عبدالله» است؛ به این ترتیب نام «عبدالله» ثابت می‌شود و اینکه او هدایت‌کننده امت‌هاست، یعنی «مهدی» همان‌طور که در وصیت رسول خدا ﷺ آمده است؛ و شریعت او امیدی برای مردم زمین خواهد

بود. او همان عهد خداوند است که به زبان داوود (علیه السلام) عهد و پیمانی برای مردم قرار داده، همان‌طور که در مزبور چهل و پنجم آمده است. او همان هدایت‌کننده امت‌هاست، یعنی مهدی اول، احمد (علیه السلام)؛ کسی که خداوند وی را برگزید. بت‌ها علمای سوء و بدنهاد هستند؛ کسانی که وقتی تسلی‌دهنده میانشان آشکار شود، با وی به نبرد برمی‌خیزند، انصارش را می‌کشند، آنان را تبعید می‌کنند، مکان عبادتشان را منهدم می‌کنند، کتاب‌هایشان را می‌سوزانند و بسیاری از انصار وی را به زندان می‌افکنند.

اما در خصوص اسم احمد، در مواضع بسیاری به آن اشاره شده است؛ از جمله:

(۱۵) اگر مرا دوست می‌دارید احکام مرا نگاه دارید. ۱۶ و من از پدر می‌خواهم و فارقلیط تسلی‌دهنده. دیگری به شما عطا کند تا همیشه با شما بماند).^۱ فارقلیط، بارقلیط، باراکلیطوس، بیرکلوطوس: همه این توصیفاتی که در کتاب مقدس آمده است معنای (احمد) را می‌رساند.

(لیکن به شما می‌گویم: برای شما بهتر است که من بروم؛ زیرا اگر نزوم تسلی‌دهنده (فارقلیط) نزد شما نمی‌آید). اصل کلمه (تسلی‌دهنده) از کلمه یونانی (باراقلیطوس) گرفته شده که تحریف‌شده کلمه (بیرکلوطوس) است که به معنای (احمد) است.

و کلمه باراقلیطوس در ترجمه یونانی به معنای احمد است که به تسلی‌دهنده، احمد اشاره دارد؛ زیرا وی فرستاده‌ای از سوی یسوع مسیح (علیه السلام) است و آنچه در قرآن آمده بر این مطلب تأکید دارد. حق تعالی می‌فرماید: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾^۲ (و آنگاه که عیسی بن مریم گفت ای بنی اسرائیل! من فرستاده خدا برای شما هستم، توراتی را که پیش از من بوده است تصدیق می‌کنم، و به

۱. انجیل یوحنا: اصحاح ۱۴.

۲. صف: ۶.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۵۱

پیامبری که پس از من می‌آید که نامش احمد است بشارت‌تان می‌دهم، پس چون آن پیامبر آیات روشن خود را برایشان آورد، گفتند این جادویی است آشکار).

وحی الهی در قرآن کلید اصلی رسیدن به معنای کلمه «براقلیطوس» را بیان کرده است؛ چراکه معنای دقیق ترجمه این کلمه، احمد یا محمد است و از آنجاکه تسلی‌دهنده، فرستاده‌ای از سوی یسوع است به‌طور قطع این عبارت مهدی اول، **احمدالحسن** (علیه السلام) را قصد می‌کند؛ چراکه محمد (صلی الله علیه و آله) فرستاده خداوند است و نه فرستاده‌ای از سوی یسوع.

با توجه به اینکه نام بریقیلوطس پیش از ظهور اسلام بر هیچ یونانی‌ای اطلاق نشده و به همین ترتیب نام احمد پیش از ظهور اسلام بر هیچ [شخص] مدعی اطلاق نشده است، این خود دلالتی روشن بر ارتباط داشتن این بشارت با این نام دارد. احمد به دستور خداوند و به دستور یسوع مسیح (علیه السلام) به پا خاسته تا همان‌طور که زمین پر از ستم و ظلم شده است آن را پر از عدل و داد نماید.

- (۱۰) و در آن روز واقع خواهد شد که ریشه یسی به‌عنوان پرچمی برای مردم برپا خواهد شد، امت‌ها آن را خواهند طلبید و استراحتگاه او پر جلال خواهد بود).^۱

- (۱۲) شاخه‌ای از ریشه یسی آشکار خواهد شد تا بر امت‌ها سروری کند و امید امت‌ها بر وی باشد).^۲

نام فرستاده عیسی تسلی‌دهنده، احمد و عبدالله و لقبش قائم است و او وصی‌ای از اوصیای بیست‌و‌چهارگانه رسول خداست که در انجیل، در رؤیای یوحنا ی لاهوتی ذکر شده‌اند. شاخه‌ای که از ریشه یسی است مهدی اول **احمدالحسن** (علیه السلام) است؛ زیرا نرجس مادر

۱. تورات، اشعیا: اصحاح ۱۱.

۲. نامه رومیان: ۱۵: ۱۲.

امام مهدی محمد بن الحسن (علیه السلام) از فرزندان داوود است.

مهدی اول، **احمد الحسن** (علیه السلام) آمده است تا به مردم خدمت کند؛ زیرا وی پادشاهی است که بر عرش خداوند نشسته است. پادشاه یا خادم است یا دزد. ایشان خادم همه مردم است؛ چراکه پادشاه و امامی است که از سوی خداوند برایتان منصوب شده است، و او همان شیری است که ارمیا در عهد قدیم توصیف کرده است.

- (۷ شیر از بیشه خود برآمده و هلاک کننده امت‌ها حرکت کرده است).^۱

- (... اینک آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داوود است غالب آمده تا کتاب و هفت مهرش را بگشاید. ۶ و به ناگاه دیدم در میان تخت و آن چهار حیوان و در وسط پیران، بره‌ای گویا ذبح شده ایستاده است...).^۲

ارمیا و یوحنا این نام را به صورت تلمیح (به عنوان اشاره) استفاده کرده‌اند، نه به طور صریح؛ همچنین آقایی شیر برای امت‌ها از آن روست که امید مردم را محقق می‌سازد و در آنچه از آسمان بر زبان همه فرستادگان می‌آید هیچ ناسازگاری وجود ندارد.

به این ترتیب روشن می‌شود نام فرستاده عیسی تسلی دهنده، احمد و عبدالله و مهدی است و او قائمی است که زمین را پر از عدل و داد می‌کند و او وصی‌ای از اوصیای بیست و چهارگانه‌ای است که در وصیت رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و در رؤیای یوحنا لاهوتی گفته شده است و او اولین کسی است که با امام مهدی (علیه السلام) و عیسی و ایلیا دیدار می‌کند. او اکنون بین شما آشکار شده است. کسی که از یاری وی سرپیچی کند بر هر مذهب یا دینی که باشد از اهل آتش است.

آن «بره ذبح شده ایستاده» آمده است؛ پس هرکس می‌خواهد لباسش را با خون وی

۱. ارمیا: ۴.

۲. مکاشفه یوحنا: اصحاح ۵.

باشوید، چنین کند تا پاک و مقدس شود و در ملکوت آسمان‌ها بهره‌ای داشته باشد و در ملکوت آسمان‌ها بنگرد.

مهدی اول، احمدالحسن علیه السلام در روایات آل محمد علیهم السلام به «یمانی» لقب گرفته است و این صفت در همهٔ بشارت‌های آسمانی برای وی ثابت شده است.

۱) پس چون با مسیح برخیزانیده شدید، آنچه را که در بالاست بطلبید، در آنجایی که مسیح به دست راست خدا نشسته است. ۲ در آنچه بالا قرار دارد اهتمام داشته باشید نه در آنچه بر زمین است).^۱ دست راست خدا همان سنگ کوبندهٔ اوست که به واسطه‌اش دشمنانش را به هلاکت می‌رساند که در این زمان یمانی احمدالحسن علیه السلام است. یسوع بر دست راست خدا می‌نشیند؛ یعنی به عنوان یاریگر دین خدا، به همراه یمانی، در پادشاهی صلح بر این زمان فرود خواهد آمد.

۳۴) کیست که مسیح را محکوم کند؟ او که مُرد، بلکه مهم‌تر اینکه برخاست و همچنین در سمت راست خداست و برای ما شفاعت می‌کند).^۲

کسی که محکوم می‌کند بزرگ‌تر است؛ زیرا وی با روح خویش فدای مسیح شد و صلیب را به دوش کشید. او همان تسلی‌دهنده احمدالحسن علیه السلام است. در رؤیای یوحنا لاهوتی رموز سفر مکتوب در سمت راست تخت‌نشین را کسی جز شیر بازگشایی نمی‌کند و جز آن شیر کسی به آن عمل نمی‌کند و این شیر همان یمانی آل محمد علیهم السلام و وصی‌ای از اوصیای بیست و چهارگانهٔ محمد صلی الله علیه و آله است.

۱) و دیدم بر دست راست تخت‌نشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون مختوم به هفت مهر ۲ و فرشته‌ای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌دهد کیست مستحق اینکه این

۱. نامهٔ پولوس رسول به کولسیان: اصحاح ۳.

۲. نامهٔ پولوس رسول به رومیان: اصحاح ۸.

کتاب را بگشاید و مُهرهایش را بردارد؟ ۳ و هیچ کس نه در آسمان و نه در زمین و نه در زیر زمین نتوانست آن کتاب را بگشاید یا بر آن نظر کند. ۴ من به شدت می گریستم؛ زیرا هیچ کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد یافت نشد. ۵ و یکی از آن پیران به من می گوید: گریبان مباحث! اینک آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داوود است غالب آمده تا کتاب و هفت مُهرش را بگشاید).

و به این ترتیب این نام و صفت ثابت می شود.

امام مهدی محمد بن الحسن علیه السلام و فرستاده‌اش مهدی اول احمد الحسن علیه السلام در بشارت‌های آسمان

امام مهدی محمد بن الحسن عسکری، فرزند علی هادی، فرزند محمد جواد، فرزند علی رضا، فرزند موسی کاظم، فرزند جعفر صادق، فرزند محمد باقر، فرزند علی سجاد، فرزند حسین شهید، فرزند فاطمه زهرا دختر محمد بن عبدالله پیامبر اسلام (سلام و درود خداوند بر همه ایشان)؛ وی از آن پاکیزه مطهر، نرجس نوه قیصر روم - که نسبش به پیامبر خدا داوود علیه السلام می‌رسد - متولد شد و ولادت ایشان در پنجم شعبان سال ۲۵۵ هجری قمری است. وی پنج سال پیش از وفات پدرش متولد شد.

ولادت ایشان مانند ولادت موسی بن عمران علیه السلام به دستور خداوند سبحان - مخفیانه بوده است. وی در این زمین با عیسی و ایلیا علیهم السلام حکومت خواهد نمود. بیش از هزاران سال پیش بشارت‌های موجود در عهد قدیم و جدید به ولادت این مرد صالح تصریح نموده‌اند؛ تا این بشارت‌ها، وصیت‌هایی از سوی انبیا و فرستادگان برای مردم این زمین باشند تا به این مولود مبارک ایمان بیاورند.

- (۳) و علامتی دیگر در آسمان پدید آمد. ازدهای بزرگ آتشگون که هفت سر و ده شاخ داشت و بر هر سرش تاجی بود؛ ۴ و دُمش ثلث ستارگان آسمان را کشید و آن‌ها را بر زمین ریخت. ازدها روبه‌روی آن زن که می‌زاید ایستاد تا چون بزاید فرزندش را ببلعد. ۵ پس فرزند نرینه‌ای را زاید که همه امت‌های زمین را به عصای آهنین حکمرانی خواهد کرد؛ و فرزندش به نزد خدا و تخت او روبروده شد).^۱

طاغوتیان همان کسانی هستند که زمین را با خون ستارگانی از علویون از فرزندان رسول خدا (ص) رنگین کردند. این زن پاک همان نرجس (علیها السلام) است که امام مهدی محمد بن الحسن (علیه السلام) را به دنیا آورد؛ کسی که فرشتگان خداوند پس از ولادتش وی را به سوی آسمان بردند تا از طاغوتیان در امان باشد.

۹) و نظر می‌کردم تا کرسی‌ها برقرار شد و قدیم‌الایام جلوس فرمود. لباسش مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و عرش او شعله‌های آتش و چرخ‌هایش آتش ملتهب بود. ۱۰ نهری از آتش جاری شده، از پیش روی او بیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می‌کردند و کرورها کرور به حضور وی ایستاده بودند. دیوان برپا شد و دفترها گشوده گردید.^۱

این شیخ که بر عرش نشسته همان امام مهدی محمد بن الحسن (علیه السلام) است که یکی از شیوخ بیست و چهارگانه در رؤیای یوحنا یاهوتی است. این بشارت اشاره دارد که وی پیر و سال خورده است که اشاره‌ای به طول عمر آن حضرت دارد که اکنون نزدیک به ۱۱۷۰ سال رسیده است و به زودی در پادشاهی اش هزاران هزار او را خدمت خواهند کرد و به زودی دفترها را خواهد گشود و بین اهل قرآن با قرآنشان و بین اهل انجیل با انجیلشان و بین اهل تورات با توراتشان حکم می‌راند.

۱۳) در رؤیای شب نگرستم و اینک مثل پسر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزد قدیم‌الایام رسید و او را به حضور وی آوردند ۱۴ و سلطنت و جلال و ملکوت به او داده شد تا جمیع قوم‌ها و امت‌ها و زبان‌ها او را خدمت نمایند. سلطنت او سلطنت جاودانی و بی‌زوال است و ملکوت او زایل نخواهد شد.^۲

منظور از پسر انسان، عیسی (علیه السلام) است و دانیال از مثل پسر انسان سخن می‌گوید؛ یعنی مردی که شبیه پسر انسان - عیسی - است و وی همان تسلی‌دهنده، مهدی اول

۱. دانیال: اصحاح ۷.

۲. دانیال: اصحاح ۷.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۵۷

احمدالحسن علیه السلام است که در وصیت رسول خدا صلی الله علیه و آله ذکر شده است؛ اینکه وی اولین مؤمنان به ظهور ایشان [امام مهدی علیه السلام] و اولین یاران مقرب از ۳۱۳ مرد است و پس از پدرش محمد بن الحسن علیه السلام سلطنت برای خودش و فرزندان مهدیینش علیهم السلام سلطنتی ابدی خواهد بود.

- (۱۶) و عرش پدران تو از آن فرزند تو خواهد بود که ایشان را بر تمامی جهان سروران خواهی ساخت. ۱۷ نام تو را نسل اندر نسل ذکر خواهیم کرد. پس قوم‌ها تا ابدالآباد تو را حمد خواهند گفت).^۱

تسلّی دهنده با وصیت‌های انبیا و علم شناخته می‌شود

تمامی این بشارت‌های مقدس - که در صفحات پیشین ذکر نمودم- وصیت‌های انبیا و فرستادگان پیشین به این منجی مصلح، **احمدالحسن** تسلّی دهنده علیه السلام است؛ کسی که مایه تسلّی همه انبیا و فرستادگان را برمی‌افزاند و حقشان را به آنان بازمی‌گرداند و شریعت پروردگار را که آنها بر این زمین آوردند پیاده می‌کند؛ تا پس از اینکه مدت‌های بسیار طولانی ظلم و ستم همه‌گیر شده بود، دوباره نور عدل و رحمت بتابد.

بدانید تسلّی دهنده، **احمدالحسن** علیه السلام آمده است تا پرچمی برای امت‌ها برافرازد. کسی که دو گوش دارد علم و حکمتی را که وی آورده است بشنود، تا صدق و راستی دعوتش و ارتباطش با یسوع علیه السلام را ثابت کند؛ چراکه وی از نزد خویش سخن نمی‌گوید، بلکه با کلمات عیسی و حکمت تکلم می‌کند. کتاب می‌گوید: (کسی از شما که حکیم داناست باید بر حکمت و آرامش خود، با حسن ادب خود دلیل بیاورد).^۱

- (۵) اما الآن نزد فرستنده خود می‌روم و کسی از شما از من نپرسد به کجا می‌روی ^۶ ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما پُر از غم شده است ^۷ و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما بهتر است؛ زیرا اگر نروم تسلّی دهنده نزد شما نخواهد آمد؛ اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم ^۸ و چون او آید جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود ^۹ اما بر گناه، زیرا آنها به من ایمان نمی‌آورند ^{۱۰} و اما بر عدالت، از آن سبب که نزد پدر خود می‌روم و دیگر مرا نخواهید دید ^{۱۱} و اما بر داوری، از آن رو که بر رئیس این جهان حکم شده است ^{۱۲} و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم که به شما بگویم، ولی الآن طاقت تحملشان را ندارید

۱. حکمت آسمانی یعقوب: اصحاح ۳.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۵۹

۱۳ ولی هنگامی که او، یعنی روحِ راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد؛ زیرا از خود تکلم نمی‌کند بلکه فقط به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت.^۱

این مثال‌ها برای حاضران در پیشگاه یسوع و همهٔ مردم این زمان است. اکنون این همان بندهٔ امین است که خداوند وی را مقرر داشته است تا علم را در زمان خودش به همهٔ عالم بدهد تا آنان را از خطاها پاک نماید.

- عیسی (علیه السلام) می‌فرماید: (۴۴) پس به همین دلیل شما نیز آماده باشید؛ زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان، (عیسی) می‌آید؛ (۴۵) پس آن غلام امین دانا کیست که آقایش او را تعیین کرده است تا بر بنده‌هایش طعام دهد. (۴۶) خوشا به حال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در چنین کار مشغول یابد. (۴۷) حق را به شما می‌گویم که او ادارهٔ تمام مایملک خود را بر عهدهٔ وی خواهد گذاشت.^۲ این غلام امین دانا همان تسلی‌دهنده، احمدالحسن (علیه السلام) است.

از ابو عبد الله امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «علم ۲۷ حرف دارد و همهٔ آن چیزی که انبیا آورده‌اند دو حرف است. مردم تا امروز جز این دو حرف از علم چیزی نمی‌دانند؛ پس اگر قائم ظهور کند ۲۵ حرف دیگر علم را نیز خارج و آن را بین مردم منتشر می‌کند و این دو حرف را نیز به آن اضافه می‌کند تا ۲۷ حرف علم بین مردم منتشر شود.^۳»

آنچه از علم عظیمی که مهدی اول تسلی‌دهنده، احمدالحسن (علیه السلام) آورده است جویندهٔ حقیقت را کفایت می‌کند. ایشان بر اهل قرآن با قرآنشان، بر اهل انجیل با انجیلشان و بر اهل تورات با توراتشان احتجاج می‌کند. بنده در صدد برشمردن همهٔ علم ایشان نیستم؛ چرا که علم

۱. انجیل یوحنا: اصحاح ۱۶.

۲. متی: اصحاح ۲۴.

۳. بحار الانوار: ج ۵۲، ص ۳۳۶.

ایشان بسیار است و کسی که می‌خواهد اطلاع حاصل کند می‌تواند به سایت‌های اینترنتی که زیر نظر انصارش اداره می‌شوند^۱ و همچنین دفاتری که در عراق و برخی از کشورهای عربی وجود دارد مراجعه کند تا از این علم سرشار مطلع شود.

اما گریزی نیست از اینکه به گوشه‌ای اندک از علم ایشان بپردازم. ایشان همه علمای مسلمانان را به مناظره علنی درباره قرآن کریم دعوت کرده و هیچ‌یک از آنان پاسخ نداده است. در این هنگام بود که علم خویش را در عرصه آشکار کرد و همه را به پاسخ دادن به آن تحدی نمود، حتی اگر خطایی ساده باشد. این علم عبارت است از چهار جلد تفسیر متشابهات قرآن و احادیث آل محمد (درود خداوند بر همگی ایشان) و نیز گزیده‌ای از تفسیر سوره فاتحه، کتاب سفر موسی به مجمع البحرین، کتاب نبوت خاتم و بسیاری دیگر.

اما در خصوص علم ایشان به انجیل و تورات، توانایی برتر وی به پاسخ به هر پرسشی از کتاب مقدس گواه است؛ هر قدر هم که این پرسش از نظر مردم بزرگ باشد. ایشان به بسیاری از پرسش‌های برخی از برادران نصارا از طریق اینترنت پاسخ داده است. برخی از این پرسش‌ها را برای شما نقل می‌کنم.

پرسش: مضمون دعوت شما و اهدافش چیست؟

به نام پدر، پسر و روح القدس. مضمون دعوت شما و اهدافش چیست؟

Reta Jorj - یک زن مسیحی - ۲۰۰۵ م

پاسخ:

حضرت عیسی (علیه السلام) فرمود: «بنی آدم فقط با غذا زنده نمی‌ماند، بلکه کلام خداوند نیز

۱. www.almahdyoon.co: سایت رسمی انصار امام مهدی (علیه السلام) که هر آنچه از دعوت امام احمدالحسن (علیه السلام) نیاز

است در بر دارد.

انسان را زنده نگه می‌دارد.» و من، بنده خداوند به شما می‌گویم که بنی آدم با غذا می‌میرد و با کلام خدا زنده می‌شود.

دعوت من همانند دعوت نوح علیه السلام، ابراهیم علیه السلام، موسی علیه السلام، عیسی علیه السلام و مانند دعوت محمد صلی الله علیه و آله است؛ اینکه توحید در جای جای کره زمین انتشار یابد. هدف من همان هدف انبیا و امامان علیهم السلام است. من تورات، انجیل، قرآن و اختلافاتی را که در آن دارید برایتان واضح و آشکار می‌سازم و نیز انحراف علمای یهود، مسیحی و مسلمان و خروجشان از دین الهی و مخالفت آنها با وصیت‌های پیامبران علیهم السلام را!

خواست و اراده من همان خواست و اراده خداوند سبحان و متعال است؛ اینکه ساکنان کره زمین جز به آنچه خداوند اراده فرموده است عمل نکنند، زمین پر از عدل و داد شود، همان گونه که از ظلم و ستم پر شده است، گرسنه‌ها سیر شوند و هیچ فقیری بی سرپناه نباشد، یتیم‌ها بعد از غم‌های طولانی شاد شوند و زنان بیوه نیازهای مادی خودی را با عزت و کرامت به دست آورند ... و ... و ... اینکه عدالت، رحمت و صداقت - که مهم‌ترین مسائل در شریعت الهی است - فراگیر شود.

از شما تقاضا می‌کنم اعتقادات به عیسی بن مریم علیها السلام را به‌طور واضح بیان کنی و نیز پایبندی‌ات به آیات انجیل را؛ تا بتوانم حقیقت را برای شما و برای همه کسانی که خواهان حقیقت هستند و از دو قیامت صغرا و کبرا و از معاد و از خداوند سبحان و متعال می‌ترسند بیان کنم.

احمد الحسن

پرسش: چگونه عیسی علیه السلام پشت سر غیر پیامبر نماز می‌خواند؟!

به نام پدر... چطور می‌گویید پیامبر خدا عیسی علیه السلام در آخر الزمان ظهور می‌کند و پشت سر

کسی که می‌گویید پیامبر نیست و نامش محمد المهدی است نماز می‌خواند؟! آیا این عجیب نیست؟! چطور یک پیامبر پشت سر کسی که پیامبر نیست نماز می‌خواند؟!

Reta Jorj - یک زن مسیحی - ۲۰۰۵ م

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

ای خواهر! نماز خواندن پیامبر خدا حضرت عیسی بن مریم (علیه السلام) پشت سر امام مهدی (علیه السلام) از دو احتمال خارج نیست:

اول: اینکه امام مهدی (علیه السلام) برتر از عیسی (علیه السلام) باشد و به‌طور طبیعی امام مهدی (علیه السلام) نمی‌تواند برتر باشد، مگر اینکه مقام نبوت را نیز دارا باشد که در این صورت جایی برای بحث درباره اشکالی که شما مطرح نمودید وجود نخواهد داشت؛ با وجود اینکه من به این مسئله معتقدم، ولی احتمال دوم را نیز مطرح می‌کنم و به آن پاسخ می‌گویم.

دوم: اینکه عیسی (علیه السلام) برتر از امام مهدی (علیه السلام) باشد؛ در این صورت اشکالی که شما مطرح نمودید برای روشن شدن حق و حقیقت جای بحث و بررسی دارد. پاسخ در دو کتاب تورات و انجیل یا عهد قدیم و عهد جدید وجود دارد؛ همان‌طور که در قرآن نیز موجود است.

از تورات یا عهد قدیم داستان شائول (یا طالوت) و داوود (علیه السلام) را برای شما انتخاب می‌کنم. داوود (علیه السلام) پیامبری از پیامبران خدا و برتر از طالوت است، باین‌حال داوود در ابتدا سربازی در سپاه طالوت (علیه السلام) بود و از دستورات وی پیروی می‌کرد و تابع وی بود؛ چراکه طالوت (علیه السلام) (شائول) پادشاهی بود که از سوی خداوند سبحان و متعال برگزیده شده بود. داوود (علیه السلام)، جالوت (جلیات) را که لعنت خدا بر او باد وقتی سربازی از سربازان طالوت بود به هلاکت رسانید. ساموئیل اول، اصحاب هفده را در تورات و داستان طالوت در قرآن کریم را بخوان.

اما از انجیل یا عهد جدید، برای شما داستان عیسی (علیه السلام) و یحیی (علیه السلام) (یوحنا) را انتخاب

می‌کنم. عیسی علیه السلام برتر از یحیی علیه السلام بود ولی عیسی علیه السلام آمد تا از یوحنا یا یحیی علیه السلام غسل تعمید بگیرد. این عمل، تمثیلی از تقدیس و تطهیر و تزکیه است و در این مقام، یحیی علیه السلام (یوحنا) تمثیل حجت الهی بر عیسی علیه السلام است. در انجیل متی اصحاب سوم آمده است: (هنگامی که یسوع از جلیل به اردن و به‌سوی یوحنا آمد تا از او تعمید یابد ۱۳ یوحنا درحالی که می‌گفت «من باید از شما تعمید یابم و حال آنکه شما به‌سوی من می‌آیید؟!») او را منع نمود ۱۴ یسوع پاسخ داد و به او گفت: گوش فرا گیر؛ اکنون شایسته است که ما تمام نیکی را به کمال برسانیم؛ پس در این هنگام به او اجازه داد ۱۵ هنگامی که عیسی تعمید یافت فوراً از آب بیرون آمد و در ساعت، آسمان برای او گشوده شد؛ پس دید که روح خدا چونان کبوتری فرود و به‌سویش آمد ۱۶ (...).^۱

در هر دو واقعه، داوود و عیسی علیه السلام از یحیی و طالوت علیه السلام برتر بودند. والحمد لله وحده.

احمدالحسن

پرسش: چطور امام شما به شما نیاموخته من چه کسی هستم و تحصیلاتم چقدر است؟!

درودی پاک بر سید احمدالحسن... سلام علیکم

تمام پاسخ‌هایتان را دریافت کردم، متشکر و ممنونم از اینکه به من توجه فرمودید... ولی موضوع مهمی باعث تعجب من شده است؛ اینکه شما می‌خواهید سطح تحصیلات و میزان پایبندی من به دین را بدانید درحالی که شما می‌گویید «من بهتر از مسیحیان، انجیل می‌دانم و نیز تورات و قرآن را از شما بهتر می‌دانم...» چگونه است که امام شما به شما نیاموخته است...؟ تا بدانی من چه کسی هستم و تحصیلاتم چقدر است تا حقیقت آنچه را که می‌گویید

۱. انجیل متی: اصحاب سوم: ۱۳ تا ۱۶.

به امثال من نشان دهید؟! پاسختان چیست؟ با تشکر فراوان و احترام و تقدیم دوستی من به شما. در امان خدا باشید.

Reta Jorj

پاسخ:

(همچنین رؤسای کاهنان به همراه کاتبان و شیوخ با تمسخر گفتند دیگران را نجات داد ولی قادر نبود خود را نجات دهد؛ اگر او پادشاه یهود است، باید حالا از صلیب پایین بیاید تا به او ایمان بیاوریم. او به خدا توکل کرد، اگر از او بخواهد باید او را نجات دهد).

اگر کسی موسی (علیه السلام) را ببیند آیا نمی داند در دستش عصا دارد؟ خداوند سبحان چطور؟ پس چرا پرسید: چه در دست داری، ای موسی؟

احمدالحسن

پرسش: آیا ممکن است بر شما نیرویی مسلط شده باشد؟

آیا ممکن است در وجود شما نیرویی بر قدرت ذهن شما تسلط پیدا کرده و در شما چنین احساسی به وجود آورده باشد؟

Reta Jorj - یک زن مسیحی - ۲۰۰۵ م

پاسخ:

عیسی (علیه السلام) فرمود: (۴۷) کسی که از خدا باشد کلام خدا را می شنود. شما از این رو کلام خدا را نمی شنوید که از خدا نیستید. ۴۸ قوم یهود در پاسخ گفتند: آیا خوب نگفتیم که تو سامری هستی و یک دیو داری. ۴۹ یسوع در پاسخ گفت: من دیو ندارم، لیکن پدر خود را حرمت می دارم و شما مرا بی حرمت می سازید ۵۰ من مجد خودم را طالب نیستم ولی کسی هست که می طلبد و داوری می کند. ۵۱ حقیقت، حقیقت را به شما می گویم که اگر کسی کلام مرا

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۶۵

حفظ کند تا ابد مرگ را نخواهد دید).^۱

احمدالحسن

پرسش: آیا زمان مرگتان را می‌دانید؟

با سلام و تحیات پاک...

سرور من، آیا زمان مرگتان را به واسطه امام خود می‌دانید؟

Reta Jorj - یک زن مسیحی - ۲۰۰۵ م

پاسخ:

علامت‌ها و نشانه‌هایی را می‌شناسم که اگر آنها را ببینم زمان نزدیک شدن بازگشتم به سوی خدای سبحان و متعال را خواهم دانست.

احمدالحسن

پرسش: ویژگی‌هایی که شما را شایسته این مهم نموده، کدام است؟

به سید بزرگوار احمدالحسن

با عرض سلام و تحیات پاک...

ویژگی‌هایی که شما را شایسته این مأموریت کرده یا ویژگی‌هایی که شما را از دیگر فرزندان شیعه متمایز ساخته است تا مهدی (علیه السلام) شما را برای جانشینی و نمایندگی خود انتخاب کند کدام‌ها هستند؟ با سپاس.

۱. انجیل یوحنا: اصحاح ۸.

Reta Jorj - یک زن مسیحی - ۲۰۰۵ م

پاسخ:

هنگامی که خداوند با موسی (علیه السلام) سخن گفت به او فرمود: هروقت به مناجات آمدی با خودت کسی را بیاور که تو از او برتر باشی. موسی (علیه السلام) به هرکسی که برخورد می کرد جرئت نمی کرد به وی بگوید از او برتر است؛ پس انسان ها را رها کرد و سراغ حیوانات رفت تا اینکه از کنار یک سگ بیمارِ گر گذر کرد. گفت این را می برم. پس ریسمانی بر گردنش نهاد و آن را به دنبال خود کشید. اندکی از راه را رفته بود که موسی (علیه السلام) نگاهی به سگ انداخت و گفت: نمی دانم تو با کدام زبان خداوند را تسبیح می گویی؛ پس چطور می توانم از تو برتر باشم؟ موسی (علیه السلام) سگ را رها کرد و به مناجات رفت. پروردگار فرمود: آنچه به تو امر کردم کجاست؟ موسی (علیه السلام) فرمود: پروردگارا، نیافتمش! پس پروردگار فرمود: ای پسر عمران، اگر آن سگ را رها نمی کردی قطعاً نامت را از دیوان پیامبران محو می کردم.

من، بنده حقیر به فکرم خطور نمی کند که از سگ مریضی هم برتر باشم؛ چراکه پروردگار رئوف رحیم مرا از گناه بزرگم در پیشگاهش آگاه ساخته است.

احمدالحسن

اینها تنها اندکی از مطالبی بود که نقل کردم تا مطلب طولانی نشود. کسی که خواهان مطالب بیشتر است می تواند به کتاب «وصی و فرستاده امام مهدی (علیه السلام) در تورات، انجیل و قرآن» و کتاب «نامه هدایت» مراجعه کند.

تسلّی دهنده، کسی است که درهای آسمان و ملکوت را می‌گشاید

عیسی علیه السلام خبر داده است که فرشتگان آسمان و ملکوت خداوند به صدق و راستی تسلّی دهنده‌ای که در قیامت صغرا می‌آید گواهی خواهند داد و جبرئیل علیه السلام در آسمان به اسم، صفت و نسب وی ندا می‌دهد. جبرئیل یک فرشته است و صیحه او در عالم خودش یعنی عالم ملکوت است. جبرئیل به فرشته رؤیا بانگ می‌زند و فرشته رؤیا به فرشتگان رؤیا که زیر نظرش هستند و کسانی که به فرمانش گردن می‌نهند ندا می‌دهد و آنها به مردم رؤیا نشان می‌دهند. به همین ترتیب جبرئیل در آسمان فریاد می‌زند و ارواح می‌شنوند.

این مطلب را می‌توان به شکلی روشن در کتاب‌های آسمانی دید. در قرآن کریم خداوند سبحان به گشوده شدن صفحه آسمان در آخرالزمان اشاره فرموده است:

حق تعالی می‌فرماید: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾^۱ (و آنگاه که آسمان بشکافد).

و می‌فرماید: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾^۲ (و آسمان شکافته شود؛ پس درهایی باشد).

و می‌فرماید: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾^۳ (و آنگاه که آسمان از جای کنده شود).

و می‌فرماید: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾^۴ (آنگاه که آسمان بشکافد).

۱. مرسلات: ۹.

۲. نبأ: ۱۹.

۳. تکویر: ۱۱.

۴. انفطار: ۱.

همچنین می‌فرماید: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾^۱ (آنگاه که آسمان از میان شکافته شود).

آل محمد (علیهم السلام) نیز به این معنا اشاره فرموده‌اند:

- از ابو عبدالله (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «اما به درستی که ندا از آسمان به نام قائم در کتاب خداوند واضح و روشن است.» عرض کردم: خداوند اصلاحتان کند، این مطلب در کجاست؟ ایشان فرمود: «در ﴿طسم * تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ (طاسین میم * این است آیات کتاب روشنگر) می‌فرماید: ﴿إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾^۲ (اگر بخواهیم از آسمان برایشان آیتی نازل می‌کنیم تا در برابر آن به خضوع سر فرود آورند).» فرمود: «وقتی آن صدا را شنیدند صبح می‌کنند درحالی که گویی پرنده‌ای بر سرشان است.»^۳

- از ابوجعفر امام باقر (علیه السلام): «پیش از خروج قائم (علیه السلام) صدایی از آسمان است که صدای جبرئیل و به نام صاحب این امر و نام پدرش خواهد بود.»^۴

- از ابوجعفر امام باقر (علیه السلام) که فرمود: «منادی از آسمان به نام قائم ندا می‌دهد؛ هرکسی که در مشرق و مغرب است آن را می‌شنود.»^۵

- از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «گویی از آنچه برایشان واقع می‌شود مسروند و ندایی برایشان داده می‌شود که همان‌طور که از نزدیک می‌شنوند از دور نیز می‌شنوند.»^۶

۱. انشقاق: ۱.

۲. شعراء: ۴.

۳. غیبت نعمانی: ص ۲۷۱.

۴. غیبت نعمانی: ص ۲۶۳.

۵. غیبت نعمانی: ص ۲۶۲.

۶. غیبت نعمانی: ص ۷۴.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۶۹

– از امام باقر (علیه السلام) که فرمود: «و منادی از آسمان در اول روز ندایی می‌دهد که هر قومی آن را با زبان خود می‌شنود.»^۱

«امیر غضب، نه از "ذی" است و نه از "ذو"، اما صدایی می‌شنوند که نه انسانی گفته است و نه جنّی، که با فلانی، به اسمش بیعت کنید که نه از "ذی" است و نه از "ذو"، لیکن او خلیفه یمانی است.»^۲

(۱۵) زیرا این را به شما از کلام پروردگار می‌گوییم که ما - که زنده و تا آمدن پروردگار باقی باشیم - بر خوابیدگان سبقت نخواهیم جست. ۱۶ زیرا خود پروردگار، با صدا و با آواز رئیس فرشتگان، فریاد می‌زند).^۳ رئیس فرشتگان یعنی جبرئیل.

(پس خداوند فرشتگانش را با بوقی - با صدای عظیم - می‌فرستد و برگزیدگان او از چهار سو جمع می‌شوند).^۴

– (۶) سپس فرشته‌ای دیگر را دیدم که با بشارتی جاودان در وسط آسمان پرواز می‌کند و ساکنان زمین را از هر امت و از هر قبیله و زبان و قوم، بشارت می‌دهد. ۷ به آواز بلند می‌گوید: از خدا بترسید و او را تمجید نمایید، زیرا زمان داوری او رسیده است؛ پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را آفرید سجده کنید).^۵

می‌بینیم که کتاب مقدس به همان معنایی اشاره می‌نماید که از اهل بیت (علیهم السلام) وارد شده است؛ به عنوان مثال صدایی که برای رئیس فرشتگان جبرئیل است؛ این صدا همان طور که

۱. یوم الخلاص: ص ۴۶۳.

۲. کتاب ملاحم و فتن ابن طاووس حسینی: ص ۲۷.

۳. کتاب مقدس و در نامه اول پولس به تسالونیکه ۴: ۱۵ [و ۱۶].

۴. در انجیل متی: اصحاح ۲۴.

۵. انجیل یوحنا ی لاهوتی: ۱۴.

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید: برای ساکنین زمین از هر قبیله و با کلمات هر زبان و [قومی] خواهد بود. این ندا برای هر قومی با زبان خودشان است و کسانی که به این صدا ایمان می آورند نجات می یابند؛ زیرا برای آنان کافی خواهد بود.

(۱۹) و به آواز کزنا و صدای کلماتی که آنان که آن را شنیدند التماس کردند کلمه‌ای دیگر به ایشان افزوده نشود).^۱

خداوند در کتاب‌های مقدس خود و بر زبان اولیایش برای ما به تصویر کشیده است که این ندا در آفاق آسمان منتشر می شود؛ نه از بالا و نه از زیر زمین و نه از روبه‌رو و نه از پشت سر و نه از راست و نه از چپ و صدای هیچ انسان یا جنی نیست. خوابیده را بیدار می کند و به خاطر عظمت آنچه شنیده و آنچه دیده یعنی رؤیا و مکاشفه گویا بر سرش پرنده‌ای است (توان حرکت از او سلب می شود). رؤیا را هم عرب و هم غربی می فهمند، پس بر آن صدق می کند که به همه زبان‌هاست.

و آنچه هم اکنون به وقوع پیوسته همان وحی بزرگ است. بسیاری از مردم از کشورها و ملت‌ها و مذاهب و ادیان مختلف آنچه را که به راستی دعوت تسلّی دهند، احمد الحسن (علیه السلام) گواهی می دهد دیده و شنیده‌اند. برخی از نصارا را می بینیم که به این دعوت ایمان آورده‌اند، پس از اینکه عیسی (علیه السلام) یا مریم یا یکی از انبیا و فرستادگان (علیهم السلام) را در ملکوت دیده‌اند که به صدق و راستی این دعوت برایشان گواهی داده‌اند؛ به همین صورت از مسلمانان کسانی هستند که رسول خدا حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) یا فاطمه زهرا (علیها السلام) یا یکی از امامان (علیهم السلام) را دیده‌اند که به صدق و راستی این دعوت گواهی می دهند. خوشا به حال کسانی که به عروسی بره ایستاده تسلّی دهند، احمد الحسن (علیه السلام) می آیند و خوشا به حال کسانی که به او ایمان می آورند و با ملکوت خداوند از پلیدی این دنیا پاک می شوند؛ چراکه وی مانند عروسی است که برگزیدگانی را به سفره‌ای دعوت کرده که از آسمان فرود آمده است و این سفره همان علم است.

۱) و عیسی باز به مَثَل‌ها ایشان را خطاب قرار داد ۲ ملکوت آسمان‌ها را به انسان پادشاهی تشبیه کرد که برای پسرش عروسی گرفته است ۳ و بندگان خود را فرستاد تا دعوت‌شوندگان به عروسی را فراخوانند، ولی آنان نمی‌خواستند بیایند. ۴ دوباره غلامان دیگری را فرستاده، فرمود: به دعوت‌شوندگان بگویید که اینک خوان خود را مهیا ساخته‌ام. گاوها و پرواری‌هایم ذبح شده و همه‌چیز مهیاست؛ به عروسی بیایید. ۵ اما آنها سستی نموده، یکی رهسپار کشتزار خود شد و دیگری به تجارت خود مشغول. ۶ و دیگران، غلامان او را گرفته، دشنامشان دادند و آنها را کشتند. ۷ پس هنگامی که پادشاه این را شنید غضب کرده، سپاهیان‌ش را گسیل داشت و آنها آن قاتلان را کشتند و شهرشان را به آتش سوزاندند. ۸ آنگاه غلامان خود را فرمود: عروسی همچنان مهیاست ولی دعوت‌شوندگان لیاقتش را نداشتند. ۹ پس بر سر دوراهی‌های راه‌ها بروید و هر که را که دیدید به عروسی دعوت کنید. ۱۰ آن غلامان بر سر راه‌ها رفتند و هر کس را که از خوب و بد یافتند گرد آوردند، چنانچه عروسی از حاضرین مملو گشت ۱۱ وقتی پادشاه به‌جهت دیدن اهل مجلس وارد شد یک انسان را در آنجا دید که جامه عروسی بر تن ندارد. ۱۲ پس او را فرمود: ای فلانی، تو چگونه به عروسی آمده‌ای درحالی‌که لباس عروسی بر تن نداری؟ پس او خاموش شد. ۱۳ آنگاه پادشاه به خدمتگزاران فرمود: دو پا و دو دست او را ببندید و او را گرفته، در تاریکی‌های بیرون بیندازید؛ جایی که گریه‌ها باشد و صدای سایش دندان‌ها. ۱۴ چرا که دعوت‌شدگان بسیار و برگزیدگان اندک‌اند...^۱

دشمنان تسلّی دهنده در آخرالزمان چه کسانی هستند؟

خروج فرستاده عیسی، تسلّی دهنده درست به همان صورت خروج عیسی علیه السلام است. واقعیت این است که عیسی علیه السلام به سوی قومی که بت‌ها را می‌پرستیدند نیامد، بلکه وی در میان قومی خروج کرد که علمای فاسد را می‌پرستیدند؛ کسانی که بر اساس هوا و هوس خود حلال را حرام و حرام را حلال می‌کردند؛ پس آنها پروردگاران به غیر از خدا بودند؛ بنابراین عیسی نیز بر آن شد تا با علمای فاسد یهود به مبارزه برخیزد؛ یک بار با نصیحت، بار دیگر با حکمت و کلمه طیبه، و بار دیگر با راندن و نهیب‌زدن بر آنها؛ بنابراین دشمن اصلی عیسی علیه السلام، علمای بی‌عمل یهود بودند.

در این زمان نیز دشمن اصلی فرستاده عیسی علیه السلام، تسلّی دهنده، **احمد الحسن** علیه السلام، علمای بد نهاد بی‌عمل و پیروان کور آنها هستند. عیسی علیه السلام فرمود: **(آیا کور، می‌تواند کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حفرة‌ای نمی‌افتند؟)**^۱.

تسلّی دهنده، **احمد** علیه السلام بر آن شد تا مانند عیسی علیه السلام وضعیت این علمای فاسد را اصلاح کند؛ ولی آنها وقتی پاسخی به سخن و حکمت وی نیافتند خواهان کشتن و تسلیم کردن وی به دست رومیان این زمان -یعنی آمریکایی‌ها- شدند و هنگامی که قادر به این کار نشدند انصارش را کشتند و عبادتگاه‌هایشان را ویران کردند. اینان همان فقه‌های بدنهاد در عراق هستند که تسلّی دهنده، فرستاده امام مهدی و فرستاده عیسی علیه السلام را نپذیرفتند؛ چراکه آنها نیز مدعی هستند که خداوندگاران به غیر از خداوند هستند.

(۳) زهار به هیچ‌وجه کسی شما را نفریبد؛ زیرا روز پروردگار نخواهد آمد تا آنکه آن کفر حکمرانی کند و آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت ظاهر گردد؛^۴ و آن دشمنی که خود را از

۱. انجیل لوقا: ۶: ۳۹.

هر آنچه مردم به خدایی یا معبود یاد می کنند برتر گرداند؛ به طوری که در هیکل خدا نشسته، خود را می نماید که خداوند است).^۱

۱) چنان که در میان شما نیز معلمان دروغین خواهند بود که بدعت های مهلک را خفیه خواهند آورد و آن آقایی را که ایشان را خرید انکار خواهند نمود و هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید؛^۲ و بسیاری، فجور [تبهکاری] ایشان را پیروی خواهند نمود؛ کسانی که به سبب ایشان، طریق حق مورد ملامت واقع خواهد شد. ۳ و اینان از راه طمع به سخنان جعلی، شما را خرید و فروش خواهند کرد؛ کسانی که عقوبت ایشان از مدتی مدید تأخیر نمی کند و هلاکت ایشان خوابیده نباشد... ۲۱ زیرا برای ایشان بهتر می بود که راه عدالت را ندانسته باشند، از اینکه بعد از دانستن بار دیگر از آن وصیت مقدس که به ایشان سپرده شده بود روی گردان شوند).^۲

۲) تا به خاطر آورید کلماتی را که انبیای مقدس، پیش تر گفته اند و وصیت ما فرستادگان، وصیت پروردگار و نجات دهنده را. ۳ و نخست این را می دانید که در ایام آخر استهزا کنندگانی با استهزا ظاهر خواهند شد که بر وفق شهوات خود رفتار نموده، ۴ خواهند گفت: کجاست وعده آمدن او؟^۳

رسول خدا ﷺ می فرماید: «زمانی بر امت من خواهد رسید که از قرآن جز خطش و از اسلام جز نامش باقی نمی ماند، خود را منتسب به آن می دانند در حالی که دورترین مردم از آن هستند. مسجدهایشان آباد، اما خالی از هدایت است. فقهای آن زمان شریکترین فقهای هستند که آسمان بر ایشان سایه انداخته است، از آنها فتنه خارج می شود و به آنها

۱. نامه دوم تسالونیکي: اصحاح ۲.

۲. نامه دوم پطرس: اصحاح ۲.

۳. نامه دوم پطرس: اصحاح ۳.

بازمی‌گردد.»^۱

«... وقتی امام مهدی (علیه السلام) خروج کند دشمن آشکاری به جز فقها نخواهد داشت؛ و اگر شمشیر به دستانش نباشد، قطعاً فقها به قتل وی فتوا می‌دادند...»^۲

این فقها همان معلمان شریعت فاسدی هستند که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و یسوع (علیه السلام) از هزاران سال پیش از آنان بر حذر داشته‌اند؛ همان کسانی که از وصیت مقدس رسول خدا (صلی الله علیه و آله) بازمی‌دارند.

- (۴۶) بر حذر باشید از معلمان شریعت که خرامیدن در لباس بلند را می‌پسندند و سلام در بازارها و صدر کنایس و بالا نشستن در ضیافت‌ها را دوست می‌دارند. ۴۷ خانه‌های بیوه‌زنان را می‌بلعند درحالی‌که نماز را به ریا طول می‌دهند. به اینان عذاب شدیدتر خواهد رسید).^۳

بدترین دشمنان تسلّی‌دهنده در شرق، سفیانی (خداوند لعنتش کند) نیز هست که سپاهیانی برای مقابله با تسلّی‌دهنده، فرستاده عیسی (علیه السلام) در عراق روانه می‌دارد.

- (۱۱) آنگاه دیدم که آسمان گشوده است و پیش‌رویم اسبی است سفید، با سواری که امین و برحق می‌نامندش. او به عدل حکم می‌کند و می‌جنگد. ۱۲ چشمانش به آتش مشتعل می‌ماند و بر سرش تاج‌های بسیار است. و نامی دارد بر او نوشته که هیچ‌کس نمی‌داند، جز خودش ۱۳ جامه‌ای خون‌آلود بر تن دارد و نام او «کلمه خدا» خوانده می‌شود؛^۴ و کسی که در این رؤیا بر اسب سفید سوار است مهدی اول تسلّی‌دهنده، احمد الحسن (علیه السلام) است.

(۱۱) آنگاه دیدم که آسمان گشوده است و پیش‌رویم اسبی است سفید، با سواری که امین

۱. کافی: ج ۸، ص ۳۷.

۲. بیان الاثمه: ج ۳، ص ۹۹.

۳. لوقا: اصحاح ۲۰.

۴. رؤیای یوحنا: ۱۹.

و برحق می‌نامندش. او به عدل حکم می‌کند و می‌جنگد. ۱۲ چشمانش به آتش مشتعل می‌ماند و بر سرش تاج‌های بسیار است. و نامی دارد بر او نوشته که هیچ‌کس نمی‌داند، جز خودش ... ۱۵ و شمشیری از دهانش بیرون می‌آید بُرّان، تا با آن بر قوم‌ها بتازد. «بر آنان با عصای آهنین حکم خواهد راند.» چَرخُشتِ شرابِ خشم و غضبِ خدای قادر مطلق را لگدمال خواهد کرد. ... ۱۹ آنگاه آن وحش را دیدم، و آن شاهان زمین را دیدم، و سپاهیان آنان را دیدم، که گرد آمده بودند تا با آن سوار و سپاه او بجنگند. ۲۰ اما آن وحش گرفتار شد و با او آن نبی کذاب که به نام او آیات به ظهور می‌آورد و با آیات خود کسانی را فریفته بود که علامت آن وحش را پذیرفته بودند و تمثال او را می‌پرستیدند. آنان هر دو، زنده به دریاچهٔ آتش و گوگرد مشتعل افکنده شدند. ۲۱ و باقی آنان به شمشیری که از دهان آن اسب‌سوار بیرون می‌آمد، کشته شدند و آن پرندگان همگی خود را از گوشت آنان سیر کردند).^۱

۶) پس خداوند می‌فرماید: هان ایامی فرا می‌رسد که این مکان نه توفت و نه وادی بن‌هتوم، بلکه وادی کشتار نامیده خواهد شد. ۷ و مشورت یهودا و اورشلیم را در این مکان باطل خواهم گردانید و ایشان را در برابر دشمنانشان و به دست آنانی که قصد جانشان را دارند ساقط خواهم کرد و لاشه‌های ایشان را خوراک مرغان هوا و حیوانات زمین خواهم ساخت).^۲

وحش همان دجال اکبر - آمریکا- است و پادشاهان زمین برای مقابله با تسلی‌دهنده (علیه السلام) اجتماع خواهند نمود؛ ولی خداوند آنها را با شعلهٔ آتش از بین می‌برد. چنین تعبیری را ما در سخن امام جعفر صادق (علیه السلام) وقتی دربارهٔ سفیانی (خداوند لعنتش کند) و سپاهیان‌ش سخن می‌گوید مشاهده می‌کنیم: «خداوند خوان گسترده‌ای در قرقسیا دارد. شخص آگاهی از آسمان مطلع شده، ندا می‌دهد: ای پرندگان آسمان و ای درندگان زمین! بشتابید به سیر

۱. رؤیای یوحنا لاهوتی: اصحاح ۱۹.

۲. ارمیا: اصحاح ۱۹.

دعوت یمانی در وصیت‌های انبیا و کتاب‌های آسمانی ۷۷

شدن از گوشت این ستمکاران.»^۱

۱. غیبت نعمانی: ص ۱۴۸.

سِرِّ بزرگ

- کتاب مقدس می‌گوید: (۱۴) این را به تو می‌نویسم به امید آنکه به‌زودی نزد تو آییم. ۱۵
تا اگر تأخیر شد بدانی که چگونه باید در خانه خدا رفتار کنی؛ خانه‌ای که کلیسای خدای حی
و ستون و بنیاد راستی است. ۱۶ و بالا جماع سِرِّ تقوا عظیم است که خدا در جسم ظاهر شد،
در روح تصدیق شد، به فرشتگان مشهود گردید، به امت‌ها موعظه کرده، در دنیا ایمان آورده
و به جلال بالا برده شد).^۱

این سِرِّ تقوا بزرگ است؛ سِرِّی که در دل عیسی (علیه السلام) بود؛ سِرِّی که در آن زمان آشکار نشده
بود؛ و این سِرِّ: آیا آن کسی که بر روی صلیب بود یسوع ناصری (علیه السلام) بود یا مرد برگزیده پاکی
بود که از آسمان فرود آمد و شبیه جسد یسوع (علیه السلام) شد و صلیب و تلخی کشته شدن را به دوش
کشید تا همان قوچ فدایی شود که به صلیب برده می‌شود؛ همچون بره خاموشی که به صلیب
می‌رود؟

در حقیقت این سِرِّی که بشارت‌ها به آن اشاره نموده‌اند عبارت است از اینکه کسی که به
صلیب رفت شخصی به‌غیر از عیسی (علیه السلام) بود. وی شخص دیگری بود که صلیب را بر دوش
کشید و خود را فدای یسوع (علیه السلام) نمود. آری. این راز سربسته مانده بود و هیچ‌کس نمی‌دانست
چه کسی به صلیب رفته است.

مطلب دیگری که باعث شد هیچ‌کس نتواند این راز را درک کند این بود که حواریون
می‌دانستند عیسی (علیه السلام) تا هنگامه قیامت صغرا زنده می‌ماند؛ پس این کسی که به صلیب رفت
چه کسی بود؟

۱. تیموتائوس اول: اصحاح ۳.

۳۴) جماعت پاسخش دادند: ما از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا ابد باقی خواهد ماند؛ پس چگونه است که می‌گویی پسر انسان باید بالا رود؟ این پسر انسان کیست؟^۱ پس مسیح تا ابد باقی می‌ماند و او همان پسر انسان، یسوع ناصری است که رفع شد و به صلیب کشیده نشد.

- یسوع فرمود: (این صدا از برای من نیامد بلکه به جهت شما. ۳۱ امروز داوری این جهان است و امروز رئیس این جهان بیرون افکنده می‌شود. ۳۲ و من هنگامی که از زمین بالا برده شوم همه را به‌سوی خود خواهم کشید).^۲ این بالا رفتن (رفع شدن) باقی ماندن در قید حیات تا زمان ظهور تسلّی‌دهنده در قیامت صغراست تا به همه جهان زندگی ابدی بدهد و یسوع (علیه السلام) این مطلب را در یکی از سخنان خود بیان نموده است؛ اینکه وی مرگ یا به صلیب رفتن را هرگز تا زمان ظهور پسر انسان نمی‌چشد.

- (پسر انسان در مجد و بزرگی پدرش با فرشتگانش خواهد آمد و هرکسی را براساس اعمال راستش پاداش می‌دهد. به شما می‌گویم: در افراد حاضر اینجا هیچ‌کس طعم مرگ را نمی‌چشد تا اینکه آمدن پسر انسان را در ملکوتش مشاهده کند).^۳

فرستاده عیسی (علیه السلام) که تسلّی‌دهنده در این زمان است این استحقاق را دارد که تسلّی‌دهنده همه انبیا باشد؛ چراکه وی خودش را فدای عیسی کرد و صلیب را به دوش کشید و او همان بره ایستاده‌ای است که به‌خاطر یسوع (علیه السلام) به صلیب کشیده شد و او را نجات داد.

این سّری است که نزدیک‌ترین یاران عیسی (علیه السلام) نیز درکش نکردند و این حقیقتی است که از آن پرده برداشته نشد تا اینکه تسلّی‌دهنده، احمدالحسن (علیه السلام) آمد و این راز را بیان، و پنهان را آشکار کرد و خود را در قیامت صغرا به مردم شناساند.

۱. یوحنا: اصحاح ۱۲.

۲. یوحنا: اصحاح ۱۲.

۳. متی: اصحاح ۱۶ و ۱۷.

(آیا کسی چراغ را می‌آورد تا آن را زیر تخت قرار دهد یا آن را بر بلندای بگذارد؟ هیچ پنهانی نیست مگر اینکه آن پنهان، آشکار می‌شود و هیچ پوشیده‌ای نیست، مگر اینکه علنی خواهد شد. کسی که دو گوش شنوا دارد بشنود).^۱

این همان سر پوشیده شده است که تسلی دهنده فرستاده عیسی (علیه السلام) در این زمان- مهدی اول احمد الحسن (علیه السلام) از آن پرده برداشته است.

پرسش:

به سید احمد الحسن (علیه السلام) ... داستان حضرت عیسی (علیه السلام) چیست و چگونه طبق فرمایش حق تعالی بر آنان مشتبه شد؟ ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾^۲ (و نیز به آن سبب که گفتند ما مسیح پسر مریم فرستاده خدا را کشتیم؛ و حال آنکه آنان مسیح را نکشتند و بر دار نکردند، بلکه امر بر ایشان مشتبه شد. هرآینه آنان که درباره او اختلاف می‌کردند خود در تردید بودند و به آن یقین نداشتند جز آنکه تنها پیرو گمان خود بودند و عیسی را به یقین نکشته بودند).

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الاثمة و المهديين و سلم
تسليماً.

۱. مرقس: اصحاح چهارم.

۲. نساء: ۱۵۷.

حضرت عیسی (علیه السلام) در شبی که بالا برده شد با حواریون خود وعده دیدار گذاشت. همه به جز یهودا که علمای یهود را به مکان عیسی (علیه السلام) هدایت کرد در پیشگاه او حاضر شدند. یهودا به سراغ مرجع اعلای یهود رفت و بر سر تسلیم کردن عیسی (علیه السلام) به آنان، با او معامله نمود.

پس از نیمه شب که حواریون خوابیدند و عیسی (علیه السلام) باقی ماند، خداوند او را مرفوع نمود (بالا برد) و شبیه او را که به دار آویخته و کشته شد فروفرستاد. او سپر و فدایی عیسی (علیه السلام) شد و این شبیه، از اوصیا از آل محمد (علیهم السلام) است؛ او به خاطر قضیه امام مهدی (علیه السلام)، مصلوب و کشته شد و عذاب را به جان خرید.

حضرت عیسی (علیه السلام) به دار کشیده نشد و کشته نشد، بلکه بالا برده (رفع) شد و خداوند او را از دست یهود و علمای گمراه و گمراه کننده شان - که خداوند لعنتشان کند - نجات داد. حق تعالی می فرماید: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ (و نیز به آن سبب که گفتند ما مسیح پسر مریم فرستاده خدا را کشتیم؛ و حال آنکه آنان مسیح را نکشتند و بر دار نکردند، بلکه امر بر ایشان مشتبه شد. هرآینه آنان که درباره او اختلاف می کردند، خود در تردید بودند و به آن یقین نداشتند جز آنکه تنها پیرو گمان خود بودند و عیسی را به یقین نکشته بودند).

در روایتی در تفسیر علی بن ابراهیم از ابوجعفر (علیه السلام) نقل شده است که فرمود: عیسی (علیه السلام) در شبی که خداوند او را به سوی خود بالا برد، شب هنگام یارانش را وعده گذاشت؛ درحالی که آنها دوازده مرد بودند. آنها را به خانه ای داخل کرد؛ سپس در کُنج خانه چشمه ای برای آنها خارج کرد و درحالی که بر سرش آب می ریخت فرمود: خداوند در این ساعت مرا به سوی خودش بالا می برد و از یهود پاکم می گرداند.

کدامین شما شیخ من بر وی خواهد افتاد، کشته و به صلیب کشیده می‌شود و با من هم‌درجه می‌گردد؟ جوانی از بینشان گفت: من، ای روح خدا. فرمود: تو همانی... سپس امام علیه السلام فرمود: یهود در همان شب در طلب عیسی علیه السلام آمدند... و آن جوان را که شیخ عیسی علیه السلام بر وی افتاده بود گرفتند، کشتند و به صلیب کشیدند.^۱

امام باقر علیه السلام می‌فرماید «دوازده نفر گرد آمدند» درحالی که آن تعداد از حواریون که آمده بودند (یازده تن) بودند و یهودا نیامده بود، بلکه به حضور علمای یهود رفته بود تا عیسی علیه السلام را تسلیم کند؛ این از موضوعات متواتر است و قابل انکار نیست. نفر دوازدهمی که آمد یا می‌توان گفت از آسمان نازل شد یکی از اوصیا از آل محمد علیه السلام بود که پس از آنکه شبیه عیسی علیه السلام گردید، به صلیب کشیده و کشته شد.

آخرین کلماتی که این وصی هنگام به صلیب کشیده شدنش بر زبان می‌راند (ایلیا، ایلیا، چرا ترکم نمودی) است. در انجیل متی آمده است: (۴۶) یسوع به آواز بلند صدا زده، گفت: ایلی ایلی لَمَا شَبَقْتَنِي؛ یعنی الهی الهی چرا مرا ترک کردی؟ ۴۷ برخی حاضران وقتی شنیدند گفتند او الیاس را می‌خواند... ۴۹ و دیگران گفتند بگذار تا ببینیم آیا الیاس می‌آید تا او را برهاند؟ ۵۰ یسوع باز به آواز بلند صیحه زده، روح را تسلیم نمود. ۵۱ که ناگاه پردهٔ هیکل از سر تا پا پاره شد و زمین متزلزل و سنگ‌ها شکافته گردید...^۲

در حقیقت ترجمهٔ کلماتی که بر زبان آورد چنین است: (ای علی! ای علی! چرا مرا فرورستادی؟) و مسیحیان آن را به (الهی! الهی! چرا مرا ترک کردی؟) ترجمه می‌کنند، همان‌طور که از متن پیشین از انجیل چنین دریافت می‌شود.

۱. تفسیر قمی: ج ۱، ص ۱۰۳؛ بحارالانوار: ج ۱۴، ص ۳۳۶ و ۳۳۷؛ قصص الانبیاء جزایی: ص ۴۷۳.

۲. انجیل متی: اصحاح ۲۷.

و فروفرستادن یا انداختن از آسمان به زمین، نزدیک به «ترک کردن» است.

این وصی این کلمات را به دلیل جهلش به علت فروفرستاده شدنش یا از روی اعتراض بر فرمان خداوند سبحان و متعال نگفت؛ بلکه این پرسشی است که پاسخ را در بطن خود نهان دارد و روی سخنش با مردم است؛ یعنی بدانید و آگاه باشید که چرا من فروفرستاده شدم، چرا به دار آویخته شدم و چرا کشته شدم؛ تا مبادا یک بار دیگر که همین سؤال تکرار شد در امتحان شکست بخورید؛ آنگاه که دیدید رومیان (یا همانندهای آنان) زمین را به اشغال خود درآوردند و علمای یهود (یا همانندهای آنان) با آنها سازش می کنند و من بر این زمین خواهم بود و این سنت الهی است که تکرار می شود. عبرت گیرید و مرا وقتی آدمم یاری کنید و بار دیگر در به دار آویختن و کشتنم مشارکت نکنید!

او می خواهد با این پرسش - که برای هر عاقل پاک سرشتی پاسخش روشن است - بگوید: من به صلیب کشیده شدم و آزار و اهانت های علمای یهود را تحمل کردم و کشته شدم به خاطر قیامت صغرا، قیامت امام مهدی (علیه السلام) و دولت حق و عدل الهی بر روی این زمین.

و هنگامی که علمای یهود و حاکم رومی از این وصی می پرسد آیا تو پادشاه یهود هستی، در پاسخ می گوید تو این طور گفتی، یا آنها می گویند، یا شما می گوئید. او نمی گوید آری که برای کسی که حقیقت را نداند پاسخی است غریب و شگفت آور؛ اما اکنون آشکار و واضح شد..

او نگفت آری، زیرا او پادشاه یهود نبود بلکه پادشاه یهود، عیسی (علیه السلام) بود که خداوند او را بالا برد و او شبیه همان کسی است که فرود آمد تا به جای عیسی (علیه السلام) مصلوب و کشته شود.

این متن پاسخ او از انجیل پس از آنکه دستگیر شد است:

(۶۳) ... رئیس کهنه رو به وی کرده، گفت: تو را به خدای حی، قسم می‌دهم ما را بگو که آیا تو مسیح هستی؟ ۶۴ یسوع به وی گفت: تو می‌گویی...^۱. (۱۱) عیسی در حضور والی ایستاده بود؛ پس والی از او پرسیده، گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ عیسی به او گفت: تو می‌گویی!...^۲. (۲) پیلاتس از او پرسید: تو پادشاه یهود هستی؟ او پاسخ داد و به او گفت: تو می‌گویی...^۳. (... همگان گفتند: آیا تو مسیح هستی؟ مسیح به آنها گفت: شما می‌گویید که من او هستم...^۴. (... ۳۳ پس پیلاتس دوباره داخل دیوان‌خانه شد و عیسی را طلبیده، به او گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ ۳۴ عیسی به او جواب داد: آیا تو این را از خود می‌گویی یا دیگران درباره من به تو گفتند؟ ۳۵ پیلاتس جواب داد: مگر من یهودی هستم؟ امت تو و رؤسای کهنه، تو را به من تسلیم کردند. چه کرده‌ای؟ ۳۶ عیسی پاسخ داد: پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست. اگر پادشاهی من از این جهان می‌بود خادمان من می‌جنگیدند تا به یهود تسلیم نشوم؛ ولی اکنون پادشاهی من از این جهان نیست. ۳۷ پیلاتس به او گفت: مگر تو پادشاه هستی؟ عیسی جواب داد: تو می‌گویی که پادشاه هستم. من برای این متولد شدم و به این جهت به این جهان آمدم تا به راستی شهادت دهم...^۵.

در این متن اخیر، وصی روشن می‌سازد که از اهل زمین در آن زمان نیست؛ بلکه برای انجام مأموریتی در آن فرود آمده است و آن، فدا شدن برای حضرت عیسی (علیه السلام) است؛ و شما می‌بینی که این وصی می‌گوید: (پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست)،

۱. انجیل متی: اصحاح ۲۶.

۲. انجیل متی: ۲۷.

۳. انجیل مرقس: ۱۵.

۴. انجیل لوقا: اصحاح ۲۲.

۵. انجیل یوحنا: ۱۸.

ولی اکنون پادشاهی من از این جهان نیست) و (و به این جهت به این جهان آمدم تا به راستی شهادت دهم).

از رسول خدا (ص) روایت است: «عیسی (علیه السلام) در هنگام شکافته شدن صبح میان دو جامهٔ زرد فرود می‌آید، دو لباس زردرنگ از زعفران؛ بدنش سفید، موی سرخ و بور و فرق وسطش باز شده و بر سرش روغن زده است. نیزه‌ای در دست دارد که صلیب را می‌شکند، خوک را می‌کشد و دجال را به هلاکت می‌رساند و اموال قائم را بازمی‌ستاند. پشت سر او اصحاب کهف قرار دارند. او وزیر و دست راست قائم و پرده‌دار و نایب اوست و از کرامت حجت بن الحسن (علیه السلام) در شرق و غرب عالم امنیت را برقرار می‌سازد.»^۱

از امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «... و حکومت به زورا بازمی‌گردد و امور، شورایی می‌شود و هر که بر هرچه غالب شود همان کند. در آن هنگام سفیانی خارج می‌شود و نه ماه در زمین می‌تازد و آنها را عذابی دردناک می‌چشاند. پس وای بر مصر، وای بر زورا، وای بر کوفه و وای بر واسط! گویا من به واسط و آنچه در آن است می‌نگرم؛ در آن، خبردهنده‌ای خبر می‌دهد. آری در آن هنگام سفیانی خروج می‌کند، غذا کم می‌شود، مردم دچار قحطی می‌شوند، باران کم می‌بارد، گیاهی در زمین نمی‌روید و آسمان نمی‌بارد. سپس مهدی هدایتگر هدایت‌شده خارج می‌شود؛ کسی که پرچم را از دست عیسی بن مریم (علیه السلام) می‌ستاند...»^۲

احادیث بسیاری یافت می‌شود که نشان می‌دهد عیسی (علیه السلام) به صلیب کشیده و کشته نشد، بلکه کسی که به صلیب رفت و کشته شد، شبیه عیسی (علیه السلام) بود.

۱. غایة المرام، سید هاشم بحرانی: ج ۷، ص ۹۳.

۲. ملاحم و الفتن، سید بن طاووس حسنی: ص ۱۳۴.

از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «عیسی (علیه السلام) با لباسی از پشم که مریم (علیها السلام) رسانیده و دوخته بود بالا رفت. آنگاه که به آسمان رسید ندا آمد: ای عیسی بن مریم! زینت دنیا را بیفکن.»^۱

امام رضا (علیه السلام) می‌فرماید: «امر هیچ کدام از انبیای الهی و حجت‌هایش برای مردم شبهه‌آور نشد مگر امر عیسی بن مریم (علیه السلام)؛ چراکه او زنده به آسمان رفت و روحش بین زمین و آسمان قبض شد. سپس به آسمان بالا رفت و روحش به او بازگشت و این سخن خداوند عزوجل می‌باشد: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَوَفَّيْكَ وَارْفَعْكَ إِلَيْنَا﴾^۲ (آنگاه که خداوند گفت: ای عیسی! من تو را برگرفته، به سوی خود بالا می‌برم).»^۳

از پیامبر (صلی الله علیه و آله) روایت شده است که فرمود: «عیسی (علیه السلام) نمرود و پیش از قیامت به سوی شما بازمی‌گردد.»^۴

توجه داشته باشید که عیسی (علیه السلام) پیامبر مُرْسَل (فرستاده شده) است و از خداوند سبحان و متعال درخواست می‌کند که معاف شود و به دار آویخته شدن و عذاب و کشته شدن از او برداشته شود. خداوند سبحان و متعال دعای پیامبر مرسل را هرگز رد نمی‌کند؛ بنابراین خداوند دعایش را مستجاب نمود، او را بالا برد و به جای او، آن وصی که مصلوب و مقتول شد را فروفرستاد. در انجیل، متن‌های مختلفی وجود دارد که در آنها عیسی (علیه السلام) دعا می‌کند که به صلیب کشیده شدن و کشته شدن از او

۱. بحارالانوار: ج ۱۴، ص ۳۳۸.

۲. آل عمران: ۵۵.

۳. قصص الانبیاء جزایری: ص ۴۷۴، نقل شده از عیون اخبار.

۴. بحارالانوار: ج ۱۴، ص ۳۴۴.

برداشته شود.

از جمله آنها:

(... ۳۹ سپس قدری پیش رفته، به روی زمین در افتاده و دعا می کرد، در حالی که می گفت: ای پدر، اگر ممکن باشد این پیاله را از من بگذران...)^۱.

(... ۳۵ و قدری پیش تر رفته، به روی زمین افتاد و دعا کرد تا اگر ممکن باشد آن ساعت از او بگذرد. ۳۶ پس گفت: ای پدر پدران، هر چیزی برای تو امکان پذیر است. این پیاله را از من بگذران...)^۲.

(... ۴۱ و از ایشان به مسافت پرتاب سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده ۴۲ گفت: ای پدر، چون تو بخواهی این پیاله را از من بگردان...)^۳.

در تورات، سفر اشعیا و در اعمال رسولان اصحاب هشتم چنین متنی دیده می شود: (...همانند بزه ای به سوی قربانگاه و همانند گوسفندی ساکت و آرام در حضور کسی که ذبحش می کند، این گونه دهانش را نمی گشاید...).

این در حالی است که تمامی انبیا و اوصیا سخن می گفتند و هیچ یک از آنها ساکت و خاموش به قربانگاه نرفت؛ آنها فرستاده شدند تا سخن بگویند و مردم را هشدار دهند و موعظه کنند؛ مخصوصاً حضرت عیسی (علیه السلام) که چه بسیار علما و مردم را هشدار و اندرز داد؛ بنابراین اینکه وی خاموش به قربانگاه رفت بر او صدق نمی کند! آن کس که ساکت و خاموش به قربانگاه رفت شخص وصی، یعنی شبیه عیسی بود که بدون اینکه سخنی بگوید یا از خدا بخواهد آزار و به صلیب کشیده شدن و

۱. متی: ۲۶.

۲. مرقس: ۱۴.

۳. لوقا: ۲۲.

کشته شدن را از او دور کند بر دار رفت و کشته شد. او با مردم سخن نگفت و هنگامی که به او اصرار کردند و مُصْرَانه از او پرسیدند تو کیستی و آیا تو مسیح هستی، فقط با یک عبارت پاسخ آنها را داد: تو می‌گویی!

و به این ترتیب او ساکت و خاموش و راضی به امر خدا، به‌سوی عذاب و به صلیب کشیده شدن و کشته شدن رفت تا فرمانی را که برای آن فرود آمده بود به انجام برساند؛ اینکه به‌جای حضرت عیسی علیه السلام بر دار و کشته شود؛ چراکه اساساً هنوز وقت آن نرسیده بود که او ارسال شود و مردم را تبلیغ کند و با ایشان سخن بگوید؛ (...)
همانند بزه‌ای به‌سوی قربانگاه و همانند گوسفندی ساکت و آرام در حضور کسی که ذبح می‌کند، این‌گونه دهانش را نمی‌گشاید...).

امیدوارم هر مؤمنی که در پی درک و شناخت حقیقت است، از این مطلب بهره‌مند شود. این انسان به زمین فرود آمد، به صلیب کشیده شد، کشته شد درحالی‌که هیچ‌کس او را نمی‌شناخت، و او نخواست از او یادی شود یا شناخته شود. ساکت و خاموش پایین آمد، خاموش بر دار رفت، خاموش کشته شد و خاموش به‌سوی پروردگارش بالا رفت. اگر می‌خواهید این‌گونه عمل کنید، چنین باشید.^۱

گوش بسپارید و خود را آماده کنید. این همان تسلی‌دهنده، احمدالحسن علیه السلام است که دوباره آمده و پیش‌تر او را به قیصر و رومیان تحویل دادند تا به صلیب کشیده شود. آیا فکر می‌کنید دوباره صلیب خود را بر دوش خواهد کشید؟ یا او را به نام یسوع مسیح علیه السلام پذیرا خواهند شد؟ چراکه وی زندگی خود را فدای حبیب شما عیسی روح‌الله علیه السلام نمود تا در این زندگی دنیا، رها شدن از گناهان را به شما ببخشد.

(۹) ای جمیع خرابه‌های اورشلیم! به آواز بلند با هم ترنم نمایید، زیرا پروردگار، قوم خود را

۱. متشابهات، سید احمدالحسن علیه السلام، جلد ۴، پرسش ۱۷۹.

۹۰..... انتشارات انصار امام مهدی (علیه السلام)

تسلّی داده و اورشلیم را فدیّه نموده است. ۱۰ و بازوی قدّوس خود را در نظر تمامی امت‌ها بالا زده و جمیع کرانه‌های زمین، نجات خدای ما را دیده‌اند).^۱

مسیح دجال همان دجال اکبر است

- از رسول خدا ﷺ روایت شده است که فرمود: «هیچ پیامبری نبود، مگر اینکه قومش را نسبت به دجال اَعور (یک چشم) کذاب انداز داده است.»^۱

- ابن ماجه در سنن، جلد دوم، در باب فتنه‌ها، فتنه دجال را آورده است: از ابو امامه باهلی نقل شده که می‌گوید: رسول خدا ﷺ برای ما خطبه خواند و بیشتر خطبه ایشان خطبه‌ای بود که درباره دجال به ما فرمود و ما را از آن بر حذر داشت؛ از جمله سخن ایشان: «از زمانی که خداوند فرزندان آدم را پدید آورد، فتنه‌ای در زمین بزرگ‌تر از فتنه دجال نبود. خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نفرمود مگر اینکه امتش را از دجال بر حذر داشته است؛ و ما آخرین انبیا هستیم و شما آخرین امت‌ها هستید؛ پس او بی هیچ تردید در میان شما خروج می‌کند.»

- همچنین از ایشان (درود خداوند بر ایشان) روایت شده است که فرمود: «ای مردم! خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نکرد مگر اینکه قومش را از دجال بر حذر داشته است و خداوند تا امروز شما او را عقب انداخته است؛ پس هر وقت در کار او دچار شبهه شدید بدانید که پروردگار شما اَعور (یک چشم) نیست.»^۲

- مسیح‌های دجال: (۱۸) ای فرزندان کوچکم! ساعت آخر آمده است. شما شنیدید که مسیح دجال خواهد آمد و حال آنکه هم‌اکنون بسیاری از مسیح‌های دجال آمده‌اند و به این ترتیب می‌فهمیم که ساعت آخر آمده است. ۱۹ آنها از ما بیرون شدند لیکن از ما نبودند، که اگر از ما می‌بودند قطعاً با ما می‌ماندند؛ ولی خروج کردند تا روشن شود که همه اینها از ما

۱. منتخب الاثر فی الامام الثانی عشر: ص ۶۶۱.

۲. بشارة الاسلام: ص ۱۵.

نیستند).^۱

از جمله نشانه‌های ساعت و ظهور تسلی‌دهنده، خروج مسیح دجال است. کتاب اشاره دارد بر اینکه مسیح دجال مدعی است که بر دین عیسی (علیه السلام) است؛ ولی او دروغ‌گویی است که استتار شده.

- (۲۰) و اگر پروردگار آن روزها را کوتاه نکرده بود هیچ بشری نجات نمی‌یافت؛ لیکن به‌جهت برگزیدگانی که انتخاب نموده آن ایام را کوتاه ساخته است. ۲۱ پس هرگاه کسی به شما گوید اینک مسیح در اینجاست یا اینک در آنجا، باور مکنید. ۲۲ از آن‌رو که مسیحان دروغین و انبیای کذب ظاهر شده، آیات و معجزات خواهند شد، به قسمی که اگر ممکن می‌بود قطعاً آنانی را که خداوند برگزیده بود نیز گمراه می‌کردند. ۲۳ لیکن شما بر حذر باشید! اینک شما را از همه امور خبر دادم!).^۲

پروردگار سبحان در چند جا، ما را از فتنه دجال در آخرالزمان بر حذر داشته و هر پیامبری نیز پیش‌تر، از آن بر حذر داشته است. از رسول خدا حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) روایت شده است: «از زمانی که خداوند فرزندان آدم را پدید آورد، فتنه‌ای در زمین بزرگ‌تر از فتنه دجال نبود... و خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نفرمود، مگر اینکه امتش را از دجال بر حذر داشته است؛ و ما آخرین انبیا هستیم و شما آخرین امت‌ها هستید؛ پس او بی‌هیچ تردید در میان شما خروج می‌کند.» و رسول خدا حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) ما را از چیزی بر حذر نداشته است مگر اینکه توصیفاتش را بیان فرموده باشد.

و برای ما خصوصیات عجیب و غریبی روایت شده است که عقل‌ها در آن به‌حدی سرگردان شده‌اند که برخی از آنان اخباری را که بر دجال تصریح دارند رد کرده‌اند و آنها را غیرقابل اعتماد و ساختگی یا اینکه در آنها مبالغه وجود دارد دانسته‌اند و برخی می‌گویند او همان سفیانی

۱. نامه اول یوحنا: اصحاح ۲.

۲. مرقس: اصحاح ۱۳.

است... با وجود اینکه دجال در احادیث رسول اکرم ﷺ و امیرالمؤمنین (علیه السلام) و باقر (علیه السلام) و صادق (علیه السلام) آمده است و به همین صورت در کتاب‌های یهود و نصارا (تسالونیکی دوم و انجیل یوحنا). این تواتر، تأکید بر صحیح بودن خبر دجال دارد و اینکه او سفیانی نیست.

معنای دجل و دجال

دجل: (دَجَلُ الرَّجُلُ: دروغ گفت، مخفی داشت، مدعی شد...) (1)

دجال، دروغ‌گویی است پوشیده‌شده (استتار شده) که حق را لباس باطل و باطل را لباس حق می‌پوشاند، امور را تحریف می‌کند و آنچه را که می‌خواهد بزرگ جلوه دهد، بزرگ و آنچه را که می‌خواهد سفیهانه جلوه دهد، سفیهانه جلوه می‌دهد، امور را وارونه می‌کند تا آنجا که مردم را از شناخت حقیقت گمراه می‌کند. فکر می‌کنم با توجه به این تعریف می‌توانیم شما را به گوشه‌ای از واقعیت مردم نزدیک کنیم.

- از پیامبر ﷺ روایت شده است که دربارهٔ دجال فرمود: «ای مردم! خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نکرد مگر اینکه قومش را از دجال بر حذر داشته است و خداوند تا امروز شما او را عقب انداخته است؛ پس هروقت در کار او دچار شبهه شدید بدانید که پروردگار شما اعور (یک چشم) نیست. او بر الاغی خروج می‌کند که فاصلهٔ میان دو گوشش یک "میل" (2) است. او خروج می‌کند درحالی که با او بهشت و آتش و کوهی از نان و نهري از آب است. بیشتر پیروان او یهودیان، زنان و اعراب هستند. به‌جای‌جای زمین وارد می‌شود، مگر مکه و اطرافش و مدینه و اطرافش.» (3)

رسانه‌های جمعی یکی از سلاح‌های دجال در این زمان است.

رسانه‌های جمعی و روزنامه‌ها: دروغ‌گویی روزنامه‌ها و تبلیغات و خدعه‌های آنها به حدی رسیده است که مردم آنها را تصدیق نمی‌کنند و می‌گویند «این حرف روزنامه‌هاست»؛ ولی

۱. واحد اندازه‌گیری قدیمی تقریباً معادل یک مایل یا ۱۶۰۰ متر. (مترجم)

۲. کمال‌الدین و تمام‌النعمه: ص ۴۸۹.

با این وجود در تحریف حقایق، انتشار فتنه‌ها و اختلافات طایفه‌ای، قبیله‌ای و سیاسی نقش بسزایی دارند؛ بنابراین مردم ناخواسته آنها را تصدیق می‌کنند. اگر نظر مارکسیست‌ها بر این بود که دین افیون توده‌هاست، در حال حاضر شما می‌بینید که فیلم‌ها و سریال‌های فاسد و بی‌بندوبار تلویزیونی، حرام را در نگاه جوانان حلال جلوه می‌دهد؛ تا آنجا که سریال ترکی «عشق ممنوعه» زنای با محارم را در نگاه مردم شرعی جلوه می‌دهد؛ بنابراین امروزه رسانه‌ها، افیون توده‌هاست و نقش بزرگی در تأخیر مردم و قرار دادن آنها در زندگی در عالم خیالات دارد؛ خیالاتی که به سمت سموم فکری که از آنها پخش می‌شود سمت‌وسو دارد؛ به این ترتیب آنها این موارد را می‌پذیرند و منکر را معروف و معروف را منکر می‌انگارند.

- امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) درباره دجال می‌فرماید: «**بیشتر پیروان او یهودیان، اصحاب طیالسه سبز، اولاد زنا، زنان و اعراب هستند.**»^۱

می‌بینیم که یهودیان در پشت پرده بیشتر شبکه‌های ماهواره‌ای و محلی دیداری و شنیداری - که روح انحلال و فساد اخلاقی را منتشر می‌کنند - هستند؛ و آنچه را با این معنا در تمامی سخنان مطابقت دارد می‌بینیم. می‌بینیم که همه روایت - چه نقل شده از مسلمانان یا دیگر ادیان - چنین به تصویر می‌کشند که بیشتر پیروان دجال از یهودیان هستند و این یهودیان کسانی هستند که فساد را بر ادیان آسمانی وارد و بسیاری از زنان را به برهنگی و مردان را به سستی و شرب خمر و حرام‌خوری و انجام گناهان کبیره و شرب مخدرات تشویق می‌کنند؛ بنابراین آنها از جمله کسانی هستند که برای دجال زمینه‌سازی می‌کنند.

دجال، باران فرود می‌آورد: در شبکه Discovery گزارشی است که درباره باران‌های مصنوعی صحبت می‌کند؛ باران‌هایی که از طریق باردار کردن ابرها به وسیله دانه‌پاشی با بلورهای خاص (cloud seeding) با استفاده از هواپیما ایجاد می‌شوند؛ و به این ترتیب باران‌های مصنوعی ایجاد می‌شوند؛ و دانشمندان درباره مخاطرات این باران‌های مصنوعی

و تأثیرات آنها بر محیط زیست در درازمدت بحث‌های بسیاری کرده‌اند.

- از مغیره بن شعبه نقل شده است که می‌گوید: آنچه من از پیامبر (ص) درباره دجال پرسیدم احدی نپرسید. ایشان به من فرمود: «چه زبانی از او به تو می‌رسد؟» عرض کردم: زیرا آنها می‌گویند: همراه او کوه نان و نهر آب است. فرمود: «بلکه او در نظر خدا از این پایین‌تر است.»^۱

کوه نان و نهر آب، اقتصاد عظیم آمریکایی است که بر روزی بیشتر مردم مسلط شده است؛ به گونه‌ای که هیچ کشوری روی زمین -چه اسلامی و چه غیر اسلامی- وجود ندارد مگر اینکه با دلار آمریکایی معامله می‌کند و ارزش پول خود را به آن وابسته کرده است؛ و هیچ شهر آبادی در زمین دیده نمی‌شود، مگر اینکه سرمایه‌های آمریکایی در آن حکومت می‌کند و به این ترتیب مردان و زنان‌شان را به بندگی می‌گیرد.

- صدوق درباره خبر دجال آورده است که: «به آوازی که همه جن و انس و شیاطین از مشرق تا مغرب می‌شنوند فریاد می‌کند: ای دوستان من! نزد من آید، منم آن که آفرید و درست کرد، و آن که تقدیر کرد و هدایت نمود. من پروردگار برتر شما هستم.»^۲

دجال داخل دریاها می‌گردد و زمین زیر پای او درنوریده می‌شود.

۱. بخاری، کتاب الفتن: ۱۳، ۸۹.

۲. کمال الدین و تمام النعمة، خطی: ج ۲، ص ۵۲۶.

- «پیش‌روی دجال، کوهی از دود است.»

- (۱۳) و معجزاتی عظیم به عمل می‌آورد تا آنجا که در حضور مردم آتشی را از آسمان به زمین فرود آورد).^۱

اولین جایی که دجال به آن وارد می‌شود سنام است؛ کوهی است مُشرف بر بصره.

یک ستون از نیروهای آمریکایی در روز جمعه ۱۰ دسامبر ۲۰۰۴ از کویت از مرز صفوان وارد عراق شدند
(APPhoto / Nabil Al-Jurani).

دجال فساد را به شرق و غرب گسترش می‌دهد: آیا آنچه از فساد و تباهی که آمریکا در عراق و افغانستان و لبنان و سومالی انجام داده بر کسی پوشیده است؟ و آنچه پیش‌تر در ویتنام، پرو، کوبا، ژاپن و سایر کشورها انجام داده است؟ آیا بر کسی پوشیده است که جنگ یا هیاهویی در هر نقطه‌ای از جهان دیده نمی‌شود، مگر اینکه آمریکا در آن به‌صورتی آشکار یا

۱. سفر رؤیای یوحنا ی لاهوتی: ۱۳: ۱۳.

پنهان دست داشته داشته یا برای به وجود آمدن این ناآرامی و آشوب برنامه‌ریزی کرده یا علت سر برآوردن این فتنه‌ها بوده باشد؟

فساد را به شرق و غرب گسترش می‌دهد: آیا نیازی هست که تصاویر خونین و جسدهای پاره‌پارهٔ اطفال و زنان و افراد بی‌گناه را ارائه کنیم؟ آیا نیازی هست که تصاویر مربوط به شکنجه‌ها در زندان‌های ابوغریب و گوانتانامو را ارائه کنیم؟ آیا نیازی هست تا تصاویر مشروبات، مخدرات و فیلم‌های فاسد و غیراخلاقی را که نیروهای آمریکایی در ابتدای ورودشان به عراق با خود آوردند ارائه کنیم؟ و آیا و اینها آشکار بود اما آنچه پنهان است بزرگ‌تر است.

رئیس‌جمهور آمریکا بوش -طبق درکی که خودش از دین‌داری دارد- جزو مسیحیان متدین محسوب می‌شود؛ وی در سخنرانی‌هایش تصریح کرده است جنگی که او علیه اسلام واردش شده، جنگی صلیبی است و حتی آشکارا تصریح کرده که آنچه وی را به جنگ عراق وارد کرده، رؤیایی بوده که در آن دیده است که پروردگار (سید مسیح) به وی فرمان اشغال عراق را داده است؛ پس او همان‌طور که در انجیل توصیف شده مسیح دجال است که از بین ما خروج می‌کند ولی از ما نیست.

- مسیح‌های دجال: (۱۸) ای فرزندان کوچکم! ساعت آخر آمده است. شما شنیدید که مسیح دجال خواهد آمد و حال آنکه هم‌اکنون بسیاری از مسیح‌های دجال آمده‌اند و به این ترتیب می‌فهمیم که ساعت آخر آمده است. ۱۹ آنها از ما بیرون شدند لیکن از ما نبودند، که اگر از ما می‌بودند قطعاً با ما می‌ماندند؛ ولی خروج کردند تا روشن شود که همهٔ اینها از ما نیستند).^۱

بیش از این، او در برخی از سخنرانی‌هایش مدعی شده که از سوی پروردگار مأمور است

۱. نامهٔ اول یوحنا: اصحاح ۲.

تا مردم گناهکار در بابل را ادب کند! و این عبارت آخر از انجیل گرفته شده است که یکی از نشانه‌های ظهور مصلح منتظر است؛ اما اینکه دجال یک چشم است، به این دلیل است که او جز با چشم مصلحت مادی نمی‌نگرد، با وجود هر ادعایی هم که خودش داشته باشد؛ و مشخص است سیاست آمریکایی برای هیچ‌چیزی جز براساس مصالح مادی حساب باز نمی‌کند.

اما کوه نان، تعبیر رمزگونه‌ای از توان اقتصادی و وضعیت رفاه مادی است که به واسطه آن، پیروانش را خوار کرده و منظور از کوه آتش، نیروی نظامی اوست که حکومت‌هایی که فراموش کرده‌اند «هیچ نیرویی نیست مگر با الله» از آن در هراس‌اند.

اینکه فتنه دجال یا یکی از مصادیق این فتنه و چه بسا کشمکش‌های قومی، مصادیق مهم دیگری از مصادیق فتنه دجال (آمریکا) باشد. «دموکراسی» یا «حاکمیت مردم» (یا به عبارت دیگر اینکه مردم اختیار دارند تا حاکم را خود انتخاب کنند) است. آمریکا دموکراسی را قسمت آخر زنجیره تکامل سیاسی بشری و پایان تاریخ آنچه متعلق به طبیعت نظام حاکم است می‌داند. واقعیت این است که دموکراسی تفاوت‌چندانی با دیکتاتوری ندارد؛ بلکه این دو ذاتاً حقیقتی یکسان هستند؛ چراکه هر دو نظام بر اندیشه دور کردن آسمان [و غیب] از معادله انتخاب حاکم استوار هستند؛ و هر دو نظام بر ضد و حتی در جهت مخالف «اصل تنصیب الهی حاکم» موضع‌گیری می‌کنند.

(۱۲) و با تمام قدرت، وحش نخست در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه آن را بر این وا می‌دارد که وحش نخست را که از زخم مهلک شفا یافته است ببرستند. ۱۳ و معجزاتی عظیم به عمل می‌آورد تا آنجا که در حضور مردم، آتشی را از آسمان به زمین فرود آورد ۱۴ و ساکنان زمین را به آن معجزاتی که به وی داده شد تا آنها را در حضور وحش بنماید، گمراه می‌کند، درحالی‌که به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن وحش که بعد از خوردن زخم

شمشیر زیست نمود، بسازند).^۱

او یهود را مجبور می‌کند مسیح منتظر آنان را بپذیرند. او دجالی است که به آنچه عیسی (علیه السلام) آورده کافر است؛ چراکه از سکولارهایی (بی‌دین‌هایی) است که آسمان را از برگزیدن حاکم باز می‌دارند.

این دجال کسی است که آمریکا وحش آهنین- را رهبری می‌کند؛ وحشی که همه مملکت‌های این زمین را می‌خورد و لگدمال می‌کند.

- (۷) بعد از آن در رؤیاهای شب نظر کردم و اینک وحش چهارم، که هولناک و مهیب و بسیار زورآور بود و دندان‌های بزرگ آهنین داشت و باقی‌مانده را می‌خورد و پاره‌پاره می‌کرد و با پاهایش پامال می‌نمود و با همه وحوشی که قبل از او بودند فرق داشت و او ده شاخ داشت ^۸ پس در این شاخ‌ها تأمل می‌نمودم که اینک از میان آنها شاخ کوچک دیگری برآمد و پیش رویش سه شاخ از آن شاخ‌های اول از ریشه کنده شد و اینک این شاخ، چشمانی مانند چشم انسان و دهانی داشت که به سخنان تکبرآمیز متکلم بود ^۹ و نظر می‌کردم تا کرسی‌ها برقرار شد و قدیم‌الایام جلوس فرمود. لباسش مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و عرش او شعله‌های آتش و چرخ‌های آتش ملتهب بود ^{۱۰} نه‌ری از آتش جاری شده، از پیش روی او بیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می‌کردند و کروورها کروور به حضور وی ایستاده بودند. دیوان برپا شد و دفترها گشوده گردید).^۲

پایان این وحش به دست تسلی‌دهنده فرستاده عیسی (علیه السلام) در شعله‌های آتش خواهد بود.

- (... ۳۱) ای پادشاه تو در خواب مجسمه بزرگی دیدی... ۳۴ وقتی تو به آن نگاه می‌کردی، بدون اینکه کسی به آن دست بزند سنگی به پاهای گلی و آهنین آن مجسمه

۱. سفر رؤیای یوحنا ی لاهوتی: ۱۳.

۲. دانیال: اصحاح ۷.

اصابت کرد و آن مجسمه را درهم شکست. ۳۵ آنگاه آهن، گِل، برنج، نقره و طلا همه با هم خُرد شدند و باد ذرات آن را همچون گردوغباری که در تابستان از کاه خرمن برمی‌خیزد چنان پراکند که دیگر اثری از آن بر جای نماند؛ اما آن سنگی که به مجسمه برخورد کرد آن قدر بزرگ شد که مانند کوهی بزرگ گردید و سرتاسر زمین را پوشانید...^۱.

این سنگی که پادشاهی طاغوت و دجال را در این زمین از بین می‌برد همان تسلی‌دهنده، فرستاده‌ای از سوی امام مهدی (علیه السلام) و از سوی عیسی و ایلیا و خضر (علیهم السلام) است.

سخن پایانی

عیسی (علیه السلام) می‌فرماید: (۴۷) کسی که از خدا باشد کلام خدا را می‌شنود. شما از این رو کلام خدا را نمی‌شنوید که از خدا نیستید. ۴۸ قوم یهود در پاسخ گفتند: آیا خوب نگفتیم که تو سامری هستی و یک دیو داری. ۴۹ یسوع در پاسخ گفت: من دیو ندارم، لیکن پدر خود را حرمت می‌دارم و شما مرا بی‌حرمت می‌سازید. ۵۰ من مجد خودم را طالب نیستم ولی کسی هست که می‌طلبد و داوری می‌کند. ۵۱ حقیقت! حقیقت را به شما می‌گویم که اگر کسی کلام مرا حفظ کند تا ابد مرگ را نخواهد دید).^۱

پس کسی که از سوی خداست سخن خدا را می‌شنود. تسلی‌دهنده نیامده است تا مردم به او خدمت کنند، بلکه او آمده است تا به مردم خدمت کند. کسی که دو گوش دارد بشنود. این تسلی‌دهنده است که به نام امام مهدی و عیسی و ایلیا (علیهم السلام) آمده است. هرکس او را بپذیرد این افراد را پذیرفته و کسی که او را نپذیرد از خدا نیست، بلکه فرزند شیطان است.

و سپاس و ستایش تنها از آن خداوند آن پروردگار جهانیان است

و سلام و صلوات تام و تمام خداوند بر محمد و آل محمد، امامان و مهدیین باد!

خادم شما: ماجد زیدی

التماس دعا